Ing. Milan Ďurica

ALMANACH

Poľovníckeho združenia Kukučka

Vydané v roku 2000

Ing. Milan Ďurica

ALMANACH
Poľovníckeho združenia
Kukučka

Vydané v roku 2000

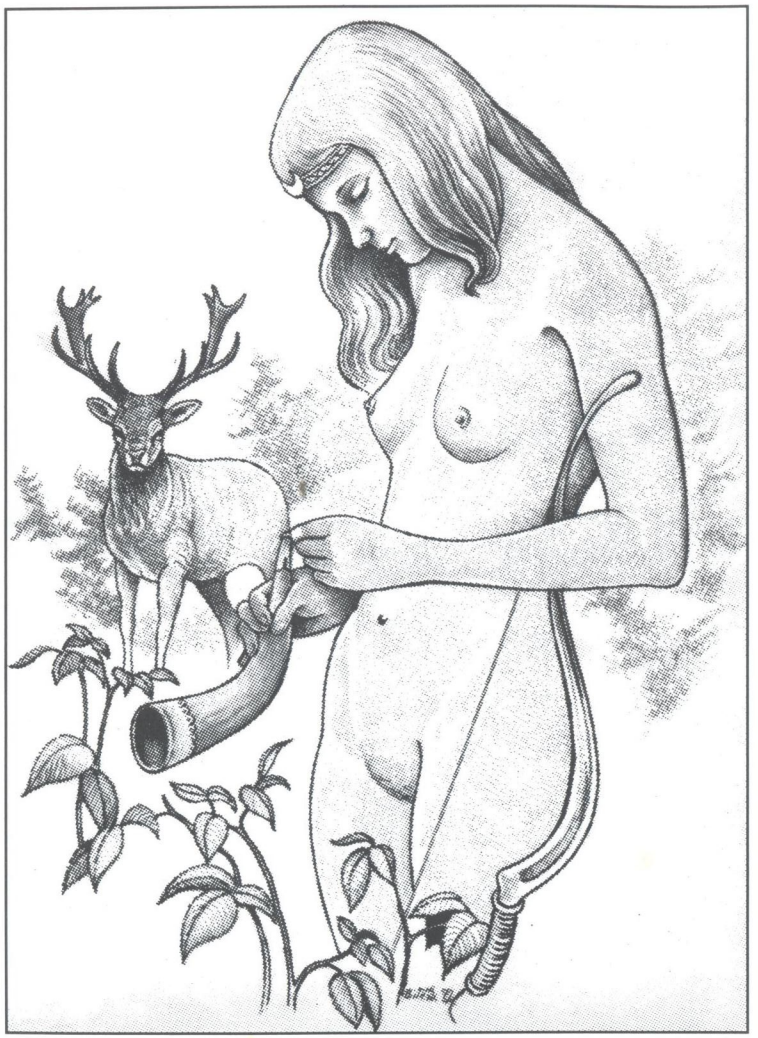

Akad. mal. Viktor Bilčík - Devana

PRÍHOVOR

Výbor Poľovníckeho združenia Kukučka pri príležitosti milénia a jubilea 80. výročia vzniku organizovaného poľovníctva na Slovensku a tiež skoro polstoročia od založenia nášho revíru, dal podnet na zdokumentovanie našej doterajšej činnosti.

Čas je neúprosný a veľmi rýchlo ubieha. Sú však v ňom medzníky, pri ktorých človek zostane chvíľu stáť, obzrie sa späť, a spomína. Aj naša záujmová organizácia sa v tomto roku na chvíľu zastaví v prúde života. Spoločne si zaspomíname na uplynulé desaťročia, počas ktorých sme my a naši predchodcovia úspešne zveľaďovali poľovný revír Kukučka. A to je cieľom aj tejto účelovej brožúrky.

Ing. Miroslav Pakši
predseda PZ Kukučka

Náš poľovný revír má svoju históriu i súčasnosť. Už v minulosti sa tu dobre hospodárilo, čo potvrdzujú niektoré vystavované trofeje, ktoré sa veľmi dobre umiestnili na medzinárodných poľovníckych výstavách. Priložené prehľady potvrdzujú, že aj naše generácie dosiahli dobré chovateľské výsledky, za ktoré sa nemusíme hanbiť. Ba priam by sme si mali želať, aby doterajšia štruktúra a početnosť zveri a dosiahnuté chovateľské výsledky v chove a love raticovej zveri sa udržali aj v prichádzajúcom 21. storočí. Je to dobrá vizitka aj doterajšej poľovníckej legislatívy, zásluhy organizovaného poľovníctva na Slovensku, ako i disciplinovanosť poľovníckych nadšencov nášho združenia, ktorí doterajšie výsledky dosiahli svojou prácou a umom.

Želal by som si, aby i v budúcej pripravovanej poľovníckej legislatíve bola zver súčasťou prírody a bola definovaná ako prírodné bohatstvo. Stav a štruktúra zveri a úroveň poľovníctva teda jednoznačne zá-

visí od tých, ktorí novú poľovnícku právnu normu pre výkon práva poľovníctva pripravujú a najmä od tých, ktorí ju budú schvaľovať. Naším cieľom je, aby zver aj v budúcnosti utvárala ucelenú faunu nášho kraja a nestala sa komerčnou záležitosťou niekoľkých jednotlivcov, resp. zahraničného, tak ospevovaného "prílivu" finančného kapitálu. Slovensko bolo a ešte je v štruktúre, početnosti poľovnej a vzácnej zveri vzorom aj pre niektoré vyspelé európske štáty. Nazdávam sa, že r. 1990 sa skončila jedna úspešná vývojová etapa slovenského poľovníctva, ktorú treba podrobnejšie zhodnotiť nielen na miestnej úrovni, ale aj na celoštátnej. Treba objektívne priznať, že pri konečnom bilancovaní čnie do popredia fakt, že poľovníci stáli vždy na strane ochrany prírody a aktívne sa podieľali na vytváraní morálnych hodnôt, ale najmä pri ochrane a zachovaní pôvodného genofondu zveri bez nárokov na finančnú odmenu.

Naše združenie hospodári na ploche 3 422 ha, z toho na lesnej 2 445 ha , ktorá je vo vlastníctve Mestských lesov Krupina (čo činní z celkovej jej plochy až 71,45 %). Ostatnú plochu tvorí poľnohospodárska pôda, ktorá je v osobnom vlastníctve občanov Krupiny. Preto naša spolupráca, či už s magistrátom mesta Krupiny alebo s vlastníkmi poľnohospodárskej pôdy, musí byť vzájomne dobrá. Z toho vyplýva úloha, že naša členská základňa musí pri prijímaní za nových členov prednostne riešiť vlastníkov pôdy, ktorú máme v prenájme a taktiež spoločne riešiť škody, ktoré vznikajú zverou na lesných a poľnohospodárskych kultúrach.

Táto publikácia je spracovaná tak, že dáva stručný prehľad o našom poľovnom revíri, štruktúre a stave raticovej zveri a o aktivitách členskej základne. Má tiež slúžiť ako súčasť svedectva členskej základne Poľovníckeho združenia Kukučka vo vzťahu k ochrane prírody a životného prostredia, ale najmä udržaniu a zveľaďovaniu poľovného revíru a zveri v našom chotári. Našu prácu potvrdzuje štruktúra a stavy zveri ako i chovateľské výsledky. Naši predchodcovia, ale aj my sme zachovali pôvodnú zver v revíri a jej stavy sme dokonca výrazne zvýšili a tiež sme dokázali revír obohatiť o zver, ktorá sa tu v minulosti nenachádzala. Je to daniel škvrnitý, muflónia zver, rys ostrovid, medveď hnedý. Prírodné podmienky pre chov a lov máme dobré, avšak našu pomoc zver potrebuje v každom ročnom období. V ostatných rokoch na našu zver a jej

chovateľské výsledky má veľmi negatívny dopad pytliactvo, čo je vlastne celospoločenská záležitosť. Je to pliaga, ktorú legislatíva dostatočne nerieši. Smutné je na tom to, že organizované pytliactvo má prioritu v komerčných cieľoch. Preto poľovnícka disciplína a osveta ostáva aktuálna v súčasnosti, ako i v ďalšom období.

Na dobrých výsledkoch v revíri má svoj rozhodujúci podiel funkcionársky aktív poľovníckeho združenia a najmä poľovní hospodári Ján Ďurica (*1939), Ján Katreniak, bývalí. predsedovia Pavol Kuník st., Samuel Hajnal, Ján Horniak a v súčasnosti aj ako podpredseda, ďalej Ing. M. Weissenpacher ako finančný hospodár a ďalší, ale aj tí, ktorí osobnou prácou a vlastnou technikou sa podieľali na rozvoji nášho revíru.

Za odvedenú prácu v revíri všetkým tým, ktorí sa aktívne podieľali na jeho prospechu a zveľaďovaní a odviedli v ňom kus užitočnej práce výbor, ako i ja osobne, ďakujem.

Zároveň nech je aj výzvou pre nás - súčasníkov - spojiť úsilie, vedomosti i nadšenie s cieľom združenie si udržať, zveľaďovať a tak ho pre výkon práva poľovníctva v budúcich rokoch aj obhájiť. Táto skromná publikácia je určená všetkým členom nášho združenia, a preto nech je zdrojom poučenia pre každého, kto po nej so záujmom siahne a najmä pre tých, čo prídu po nás.

Ing. Miroslav P a k š i
predseda PZ Kukučka

ÚVOD

Poľovný revír Kukučka vznikol v r. 1954 a do r. 1964 ho obhospodaroval Lesprojekt Zvolen. Revír založili Ing. Gavlík a Ing. M. Borsík. Členovia boli: Vaculčiak, Rybarský, Šucha a Šarkan.

V r. 1964 Stredoslovenské Štátne lesy B. Bystrica Lesprojektu Zvolen vypovedali zmluvu o prenájme poľovného revíru Kukučka pre neplnenie si povinností zo zmluvy. Podľa vtedy zisteného stavu poľovnícke zariadenia sa neudržiavali a tie, ktoré boli zhotovené v rámci réžii, boli už schátralé, a tiež sa za prenájom revíru platilo nepravidelne.
V tomto združení boli aj členovia z Krupiny. Obyvatelia z Krupiny ako napr. Juraj Frčka, Ján Prokeš prejavili záujem, aby sa združenie zachovalo. Na to si poniektorí obyvatelia z Krupiny dali žiadosť o členstvo v novo pripravovanom poľovnom združení. Na ustanovujúcej členskej schôdzi PZ za predsedu bol zvolený Vaculčiak a za poľovného hospodára Ján Ďurica (*1939). Ssl. Štátne lesy B. Bystrica postup ustanovujúcej schôdze akceptovali a podpísali novú zmluvu o prenajme revíru s pôvodným názvom Kukučka. Revír bol prevzatý s nízkym počtom zveri, najmä srnčej. Raticová zver sa vtedy v revíri nachádzala len ojedinele. Prvý diviak sa ulovil až na tretí rok po podpísaní novej zmluvy. Obdobným spôsobom skončilo aj poľovné hospodárenie v revíri Babiná, kde bol poľovným hospodárom Ján Dobrík z Krupiny. Keď Ssl. ŠL B. Bystrica vyzvali poľovného hospodára PZ Babiná na kontrolu kŕmnych zariadení na Babinskej stanici, Ján Dobrík z Krupiny hlavnému inžinierovi a referentovi pre poľovníctvo Ssl. ŠL B. Bystrica Jánovi Dobríkovi (menovec) oznámil, že "poľovné zariadenia v revíri sú tajomstvom poľovníckeho združenia, o ktorých môže vedieť len poľovný hospodár". Na základe tohto vyjadrenia hlavný inžinier Ssl. ŠL. B. Bystrica to hodnotil tak, že ich nemajú a zmluvu o prenájme revíru zrušil. Časť revíru Babiná išla do réžie a druhá časť do združenia Kukučka, a to aj s členmi: P. Zelienka, J. Sepeši ml, J. Brodiansky z Kopaníc a V. Blaškovič. Následne poľovný hospodár Ján Ďurica (*1939) vypracoval a na členskú schôdzu predložil "Rozvojový plán poľovného hospodárenia PZ Kukučka".

Návrh sa na členskej schôdzi stretol s nepochopením. Časť členov, najmä skôr poľujúci, to nevedeli pochopiť, že treba zakladať políčka, zhotovovať kŕmne zariadenia a pod., a to len preto, že to pred tým nerobili. Časť členov si tento program neosvojila, čo malo za následok, že museli opustiť spoločnosť.

PZ Kukučka začalo hospodáriť po r. 1964 na ploche 3 993 ha, z toho bola 1 445 ha poľnohospodárska pôda, 2 492 ha lesná pôda a 56 ha iné pozemky. Nájomné za prenajatý revír bolo 3,4 tis. Kčs.
V r. 1980 prišlo k zmene hraníc poľovného revíru. K úbytku o 932 ha vo východnej časti - babinské polia, severnej a západnej časti od Jabloňovej po Žibritovské stráne a nová časť predstavovala 389 ha. Úbytok poľovnej plochy činil 543 ha. V r. 1983 prišlo k ďalšiemu úbytku revíru o 186 ha. V ďalšom desaťročí sa hospodárilo na ploche 3 264 ha. Nájomné za revír bolo 2,8 tis. Kčs.

Poľovnícke združenie Kukučka na členskej schôdzi 12. 12. 1992 vzalo na vedomie list Obecného úradu Babiná, ktorým oznámil, že pri Obecných lesoch Babiná sa utvára PZ Bučina, ktorého členmi sa stali doterajší členovia PZ Kukučka a to: J. Baláž, J. Beňo, J. Brachňa, J. Ďurica, Š. Knožka, J. Ondruš a J. Petro, všetci trvalým bytom v obci Babiná s tým, že žiada ich usporiadanie finančného podielu členstva z PZ Kukučka. Podľa platných Stanov PZ Kukučka im bol vyplatený členský podiel 500 Sk na člena.

V r. 1992 skončila platnosť desaťročnej nájomnej zmluvy o výkone práva poľovníctva a bola uzavretá nová nájomná zmluva medzi vlastníkmi pôdy a Poľovníckym združením Kukučka. Lesný úrad vo Zvolene pod. č. 972/31/93 zo dňa 2. 7. 1993 právoplatne rozhodol o postúpení práva poľovníctva na PZ Kukučka. Nájomná zmluva je uzatvorená na 10 rokov (jej platnosť končí 31.12. 2002). Na obnovení nájomnej zmluvy revíru pri nových vlastníckych podmienkach pôdy majú osobitnú zásluhu: S. Hajnal, Ing. M. Pakši a J. Ďurica (*1939). Oproti predchádzajúcim rokom výmera revíru bola prenajatá o ploche 3 422 ha,z toho les 2 445 ha a pole 977 ha. K poľovníckemu združeniu Kukučka bola pričlenená Záhorská aj s priľahlou poľnohospodárskou pôdou na Holom vrchu.
Na druhej strane bol vypustený z užívania celý babinský chotár.

Z M L U V A

o postúpení výkonu práva poľovníctva.

Článok I.

Mesto Krupina, Poľnohospodárske družstvo Krupina, Gonda Ján Holý Vrch 1387, Ďuricová Olga Holý Vrch 1390, Ďurica Cyril Holý Vrch 1388, Ďuricová Emília Holý Vrch 1392, Ďurica Jozef Holý Vrch 1393, Krilek Dušan Nová Hora - všetci nachádzajúci sa v k. ú. mesta Krupiny /ďalej len "postupujúci"/ postupujú touto zmluvou výkon práva poľovníctva, ktoré im prináleží podľa rozhodnutia L e s n é h o ú r a d u Z v o l e n zo dňa 8.6.1993, číslo: Poľov. 905/31/93, PZ Poľovníckemu združeniu K U K U Č K A v Krupine /ďalej len "nadobúdajúci"/.

Článok II.

Uznaný poľovný revír K U K U Č K A bude mať výmeru 3.362 ha poľovných pozemkov a 60 ha nepoľovných plôch. Podľa SLT sa zaraďuje do III. akostnej triedy, kde hlavnou zverou je zver s r n č i a a pridruženou zver jelenia.

Č l á n o k III.

Nadobúdajúci sa zaväzuje za postúpenie práva výkonu poľovníctva postupujúcim platiť ročné nájomné v nasledovnej výške:

Postupujúci:	Výmera v ha:
Mestský úrad Krupina	2445
Poľnohosp. družstvo Krupina	914
Gonda Ján Krupina 1387	12,60
Ďuricová Olga " 1390	14,30
Ďurica Cyril " 1388	6,20
Ďuricová Emília " 1392	10,—
Ďurica Jozef " 1393	10,20
Krilek Dušan " Nová Hora	9,50
Spolu	3422,ha

Obe strany prehlasujú, že výpočet bol prevedený podľa "Sadzobníka" na výpočet nájomného za poľovné pozemky, ktorý tvorí prílohu k zákonu NR SR č. 99/1993 Z. z.

V prípade, že dôjde k zmene vo výmere poľovných pozemkov medzi Poľnohospodárskym družstvom Krupina a súkromnými vlastníkmi, nájomné bude upravené na upresnenú výmeru. Nájomné za poľovné pozemky vlastníkov, ktoré sú menšie ako 10 ha, prislúcha mestu Krupina.

Článok IV.

Nájomná zmluva sa uzatvára na čas 10 rokov, končí sa však najneskoršie 31. decembra deviatého roku, nasledujúceho po roku, v ktorom došlo k jej uzavretiu, t. j. 31. decembra 2002.

Článok V.

Nadobúdajúci nesmie postúpiť inému výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri, ani v jeho časti.

Článok VI.

Nadobúdajúci prehlasuje, že neuzavrel zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva v inom poľovnom revíri.

Článok VII.

Nadobúdajúci je povinný vykonávať v poľovnom revíri výkon práva poľovníctva podľa ustanovení zákona č. 99/1993 Z. z. a vykonávacích predpisov k nemu vydaných, najmä zriaďovať a udržiavať v ňom potrebné poľovnícke zariadenia.

- 3 -

Článok VIII.

Postupujúci:

Mestský úrad Krupina .....

Poľnohospodárske družstvo Krupina .....

Genda Ján Krupina - Veľký Vrch 1387 .....
Ďuricová Olga " - " 1390 .....
Ďurica Cyril " - " 1388 .....
Ďuricová Emília - " 1392 .....
Ďurica Jozef F - " 1393 .....
Krilek Dušan Krupina, Nová Hora .....

Nadobúdajúci:

Poľovnícke združenie KUKUČKA v Krupine
Predseda PZ .....
Finančný hospodár PZ .....
Poľovnícky hospodár PZ .....

Krupina, 2. júla 1993.

LESNÝ ÚRAD Zvolen

č. j. Poľov. 931/ M /93 .....

Táto zmluva sa schvaľuje podľa zákona 99/1993 Z. z. o poľovníctve.

Dňa ..... 1993.

LESNÝ ÚRAD ZVOLEN

Ing. Peter Krajčovič
prednosta úradu

Predsedovia PZ Kukučka

Ing. J. Gavlík, 1954 - 1964

Ján Vaculčák, 1964 - 1982

Pavol Kuník st., 1982 - 1983

Doc. Ing. Ján Lacko, CSc., 1983 - 1984

Samuel Hajnal
1984 - 1993

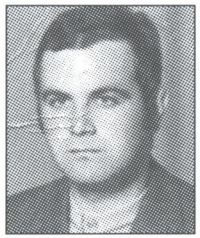

Ján Horniak
1993 - 1994

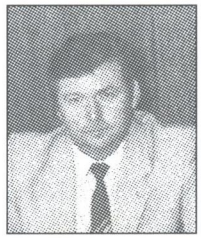

Ing. Mir. Pakši
1994 -

Poľovní hospodári PZ Kukučka

Ing. M. Borsík, 1954 - 1964

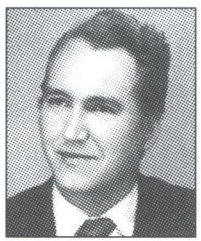

Ján Ďurica (*1939)
1964 - 1983, 1994 -

Ing. Ján Katreniak, CSc.
1983 - 1994

PRÍRODNÉ PODMIENKY REVÍRU

Poľovný revír sa nachádza na úpätí východnej časti Štiavnických vrchov - chránenej krajinnej oblasti - Krupinská planina, pričom revír leží v kat. území Krupina na sever od mesta. Sledovaná lokalita klimaticky leží na rozhraní teplej, mierne vlhkej oblasti s chladnou zimou. Nadmorská výška najvyššieho bodu revíru je Ľauchňa 778,1 m, Záhorská 582,8 m, Skala 710,6 m, Jabloňová 738,2 m, Starý háj 548,5 m, Kukučka 518,8 m, Široké lúky 615,2 m a mesto Krupina 279,0 m. Ročný priemer zrážok je od 750 do 800 mm a priemerné teploty sú od 6° do 7° C. Snehová pokrývka trvá priemerne 45 - 50 dní a jej výška dosahuje priemerne 25 - 30 cm. V prevažnej časti revíru je nedostatok vody. Jedine vo Vajsovom potoku je voda po celý rok. Studničky so stálou vodou v revíri sú štyri. Lesné porasty sú prevažne listnaté ako je dub, buk, hrab, cer. Pozornosť si zaslúži javor tatársky, jelša sivá a smrekovec. Ihličnany sú viazané len na niektoré lokality.

Živočíšstvo má veľmi pestré zastúpenie. Z veľkých cicavcov, medzi ktorých patrí najmä zver, sú to jeleň obyčajný, srnec lesný, sviňa divá, zajac poľný, líška obyčajná. V ostatných rokoch bola fauna rozšírená o indrodukovanú zver, a to o daniela škvrnitého a muflóna obyčajného. Pozornosť si zasluhuje medveď hnedý, rys ostrovid, mačka divá, jazvec obyčajný, kuna lesná a skalná, tchor obyčajný a pod. Ďalej tu žije plžik lieskový a plch hôrny.

Z početného vtáctva je tu myšiak lesný, orol krikľavý a iné. Z kurovitých je to jariabok hôrny a tiež sa vyskytuje prepelica. Sovy sú zastúpené viacerými druhmi. Sú to: kuvik kapcavý, myšiarka ušatá, kuvik plačlivý, plamienka driemavá a sova lesná. Z typických hniezdičov skalných biotopov je to krkavec čierny, sokol myšiar, výr skalný. Osobitnú pozornosť si zasluhuje pestrá skladba ďatľovcov a najmä žlna zelená a vôbec spevavé vtáctvo.

Z jašteríc sa tu vyskytuje najmä jašterica živorodá a jašterica obyčajná. Z hadov je to užovka obyčajná, užovka fŕkaná, užovka stromová, užovka hladká.

Vyskytujú sa tu chránené obojživelníky: salamandra škvrnitá, rosnička zelená, ropucha obyčajná, ropucha zelená a skokan hnedý.

Z motýľov si pozornosť zasluhuje vidlochvost ovocný a feniklový. Z chrobákov si treba všimnúť: zamatovca vrchovského, nosorožíka obyčajného, roháča obyčajného. Z ďalších chránených druhov bezstavovcov možno uviesť čmeliaky, mravce hôrne a modlivku nábožnú. V lokalite Holý Vrch čeľaď čmeľovitých patrí medzi najvýznamnejšie skupiny blanokrídleho hmyzu na Slovensku. Taktiež sa tu vyskytuje pätnásť druhov vážok.

Rastlinstvo je veľmi pestré a chránené. V lokalite Holý Vrch sa vyskytuje vzácny žltohlav európsky, kosatec sibírsky, bertram, horec pľúcnikový, kosatec trávny, kukučka vencová, ľalia zlatohlavá, a niekoľko druhov vstavačovitých, a to najmä vstavač májový a bazový, podstavač hlavatý, stavač obyčajný, päťprstnica obyčajná, rebríček beztrávový, bezkolenec belasý a ďalšie. Vyskytuje sa tu tiež bublinatka močiarna.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky vyhlásilo 22. septembra 1979 vyhláškou 124 Štiavnické vrchy za jedenástu chránenú krajinnú oblasť. V lokalite revíru Holý Vrch MK SSR v r. 1985 vyhlásilo za chránené nálezisko na ochranu vlhkomilných spoločenstiev s výskytom veľkého počtu vzácnych a ohrozených druhov rastlín. V časti revíru sa vyskytuje panónsky teplomilný dub a mediteránné druhy flóry a fauny. (Pozri: Vyhlášku KÚ B. Bystrica, č. 21/99).

Druhová štruktúra trávnych porastov je veľmi chudobná a zver ju spása dosť nerada. Vo vnútri revíru sa nachádzajú obývané osady, tvrdé lesné cesty a zvážnice.

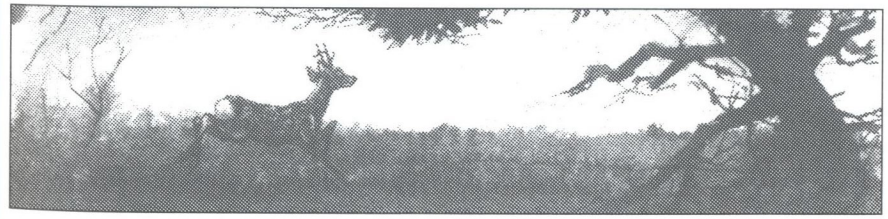

Akad. mal. Viktor Bilčík - Vyplašený, 1975

POĽOVNÍCKA MINULOSŤ V KRUPINSKEJ OBLASTI

Každá oblasť alebo činnosť má svoju minulosť a súčasnosť. Jedna z takýchto činností je aj poľovníctvo v Mestských lesoch Krupina a jeho okolia. Preto sa pozrieme na niekoľko poľovníckych údajov do nie dávnej minulosti, aby sme ich posúdili so súčasnosťou a urobili si vlastný názor s odstupom času na túto činnosť, ale najmä na štruktúru a lov zveri a porovnali ju s dneškom.

Poľovníctvo v oblasti Štiavnických vrchov má veľmi starú tradíciu. Prvé písomné zmienky pochádzajú z 11. storočia. V r. 1255 kráľ Belo IV. zakázal prisťahovalcom poľovať a v r. 1265 vydal výsadnú listinu, v ktorej obmedzil právo poľovníctva aj domácemu poddanému ľudu.

Podľa publikácie: "Hont - tradície ľudovej kultúry" od zostavovateľa: J. Botíka, vydalo: Krajské osvetové stredisko B. Bystrica r. 1988, sa dozvedáme, že:" ďalší doplnok poľnohospodárskej výroby v Hontianskej stolici tvorí poľovníctvo a včelárstvo. Štiavnické a krupinské hory boli vždy bohaté na zver. Kaštieľ postavený vo Svätom Antone v r. 1630, sa stal po prestavbe grófom Kohárym v r. 1750 jedným z najvýznamnejších poľovníckych stredísk v Honte. V tejto tradícii pokračovali aj Coburgovci, ktorí už v r. 1875 založili vo Svätom Antone prvú bažantnicu."

Poľovnícky spolok v Krupine v r. 1888 až 1895 v priemere ročne lovil 15 - 20 kusov srnčej zveri, 2 - 5 diviakov, 120 -150 zajacov a 50- 80 jarabíc. Pozri: "Poľovnícke mýty..." autor: M. Ďurica a kol., Vydavateľstvo ARIMES, r. 1992.

Autori C. Čech, F. Vodička, V. Záborský v odbornej publikácii "Naša Zverina" ACADEMIA, Bratislava r. 1935, (str. 419) uvádzajú: "V kronike slobodného kráľovského mesta Krupina, kde v r. 1569 určila mestská rada predajnú cenu diviny z mestských lesov takto: srnec 60 dinárov za kus, líška 50 dinárov, zajac 12 dinárov a vták 3 dináre. Cena podľa hmotnosti diviny srnca = zajaca , t. j. asi v pomere 1 : 5". V ďalšej časti pokračuje: "Poľovné revíry v Krupine r. 1934 boli: Obecný poľovný revír o výmere 13 672 katastrálnych jutár, nájomné v tom istom roku bolo 48 361 Kč.

Urbárske a komposesorátorské revíry mali výmeru 3 339 kat. jutár a nájomné 2 248 Kč. Štátny poľovný revír bol o výmere 5 136 kat. jutár a výmera samostatného vlastníka poľovníckeho revíru bola 2 568 kat. jutár".

Z krupinskej kroniky sa dozvedáme, že koncom 17. stor. v lokalite Chabdová kopanica (teraz Holý Vrch) poľoval osvietený generál Pal Esterházi a so svojim sprievodom oddychoval pri Orsackej ceste Kibliar studňa (teraz studňa na Grozáve pod Fiľakovom). Pozri Krupinské prísne právo str. 214, vydavateľstvo Tatran, r. 1979.

Za pozornosť stojí aj skutočnosť, že na Medzinárodnej poľovníckej výstave v r. 1937 v Berlíne bola obodovaná Krajčova a následne aj vystavovaná jelenia trofej z Krupiny na 212,30 b. CIC.
Toľko o niektorých dostupných údajoch z minulosti.

POĽOVNÍCKA SÚČASNOSŤ

Podľa § 1 zákona o poľovníctve č. 23/1962 Zb., ktorý bol novelizovaný zákonom Národnej rady SR č. 99/1993 Z. z. sa poľovníctvo považuje za "súhrn činností zameraných na zachovanie, zveľaďovanie, ochranu a optimálne využívanie genofondu zveri ako prírodného bohatstva SR. Je súčasťou tvorby, ochrany a využívania životného prostredia".

Štruktúra revíru

Poľovnícke združenie KUKUČKA k 1. 1. 2000 malo pre výkon práva poľovníctva prenajatú plochu o výmere

spolu	3 422 ha poľovnej plochy
z toho	2 445 ha les, vlastník mesto Krupina
	977 ha pole, vlastníci obyvatelia Krupiny

PZ Kukučka na r. 1991 malo po prvýkrát schválený aj odstrel holej danielej zveri v počte 4 jedince. Pri sčítaní JKS v revíri bolo zistených 20 jedincov danielej zveri. Odstrel sa nesplnil, pretože po ruji daniela zver opustila náš revír. Pritom podľa poľovného hospodára počas vegetačného obdobia nebolo problém vidieť 10 až 15 jedincov tejto zveri. So zreteľom na skutočnosť, že náš revír nemal bonitovanú danieliu zver, Ssl ŠL B. Bystrica odstrelu bránili. Preto na porade poľovných hospodárov vo Zvolene 10. 4. 1992, ktorú zvolal OÚ štátnej správy a OkO SPZ Zvolen, Ing. Ján Katreniak,CSc. za náš revír okrem iného povedal: "Zver, ktorú vypustili do voľnej prírody ŠL, zrejme nepozná hranice poľovných revírov ani za totality ani za demokracie a za viacročné obdobie sa už rozšírila od miesta vypustenia do širokého okolia. Neviem, kto bude robiť selektívny odstrel a zároveň pri premnožení platiť škody, ktoré zákonite vyplynú z titulu jej ďalšieho rozšírenia. Čo budú robiť ŠL v chotári Dobrá Niva s vypustenou danielou, ale aj inou zverou, ak po vrátení lesov ich pôvodným majiteľom prídu v niektorých prípadoch aj o dobré revíry. Hádam urobia včas jej masový odchyt?".

Náš revír má skoro každou dolinou vybudované prístupové cesty a v lesoch zvážnice. Tieto cesty zneužívajú organizovaní pytliaci, a to najmä na Švábe a ceste od Žibritova do Krupiny a v Suchom potoku. Zver od pytliakov veľmi trpí aj na Holom vrchu, v Košiarikách a Pod Strmým, a to od obce B. Studenec. Školské lesy B. Štiavnica, ktoré poľovnícky obhospodarujú Taľvíze, Diele a Kuraciu, popri hore nastavali vysoké posedy a zver je tu vystavená odstrelu, pretože z nášho lesa - revíru zver chodí na polia za potravou.

Lesný úrad Fiľakovo

Poľ/001	
Evid. číslo poľ. revíru:	25

PLÁN
chovu a lovu I. raticovej zveri
na rok 19 96

Užívateľ poľov. revíru (názov a adresa): Poľovnícke združenie „Kukučka" v Krupine

Názov poľov. revíru: „Kukučka" Výmera: 3444 ha

Odoslané dňa:	Pečiatka:	Výkaz zostavil:	V PZ odsúhlasené OKO SPZ:
4. apríla 1996	Poľovnícke združenie „KUKUČKA" 985 61 Krupina Podpis vedúceho vykazujúce jednotky:	Dušica J.	

Schválené dňa: 25. 1996

pečiatka LESNÝ ÚRAD Zvolen podpis

	DRUH ZVERI			JELENIA ZVER									DANIELIA				
				jelene									daniele				
				vekové triedy									vekové triedy				
				I.	II.	III.	IV.						I.	II.	III.	IV.	
				2-roč.	3 - 5-roč.	6 - 9-roč.	10-ročné a staršie	z toho spolu: kmeňové zvieratá 12 rok.	spolu	jelenice	jelenčatá	jelenia zver spolu	2-roč.	3 - 4-roč.	5 - 7-roč.	8-roč. a staršie	spolu
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
A	Akostná trieda poľov. revíru		34									0,7					
B	Normovaný kmeňový stav zveri		35									5					
C	Kmeňový stav k 31. III.	predpokladaný	36	2	3	2	1		8	4	3	15	1	2	1	1	5
D		spočítaný	37	3	4	2	3	1	12	18	10	40	2	4	2	2	10
E	Očakávaný prírastok		38								13	13					
F	Letný stav pred odstrelom		39	5	6	3	3	1	18	23	12	53	3	4	3	3	13
G	Návrh plánu lovu		40	3	4	1	2		10	15	5	30	2	2	1	2	7
H	Schválený plán lovu		41	2	3	1	2		8	14	6	28	1	2	1	1	5
I	Zo schváleného plánu lovu (r. 41) plán odchytu na I. štvrťr. buď r.		42														
J	Plán zazverovania		43														
K	Predpokladaný kmeňový stav 31. III. budúceho roka		44	2	2	2	1		7	8	8	23	1	2	2	1	6

Komentár:

ZVER			MUFLÓNIA ZVER							SRNČIA ZVER							DIVIAČIA ZVER				
			muflóny							srnce											
			vek. trieda							vek. trieda											
			I.	II.	III.					I.	II.	III.									
daniel.	daniel.	daniel. zver spolu	2 - 3-ročné	4 - 6-ročné	7-ročné a staršie	spolu	muflonice	muflončatá	muflónia zver spolu	1-ročné	2 - 5-roč.	6-ročné a staršie	spolu	srny	srnčatá	srnčia zver spolu	dospelé divaky	dospelé diviačice	iaštiaky	diviačatá (prasiatka)	diviačia zver spolu
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
		0,7													111	0,9				5	1,5
		–														107					23
4	4	13								6	14	7	32	28	19	79	6	8	11		25
12	6	28								8	10	7	25	35	13	73	10	7	8	–	25
	8	8								4	12	–	–	–	31	31	40	7	8	25	85
15	8	36								6	15	10	31	42	31	104	10	7	8	25	50
9	4	20								2	3	2	7	5	3	15	5	2	3	10	20
8	5	18								2	3	2	7	6	4	17	2	2	4	12	20
6	4	16								4	12	8	24	37	28	89	5	5	5	15	30

Tabuľka č. 1

Prehľad JKS zveri a skutočný lov na obhospodarovanej ploche

Rok	Jelenia		Srnčia		Diviačia		Danielia		Jarné kmeňové stavy				
	JKS	lov	JKS	lov	JKS	lov	JKS	lov	zajac	bažant	jarabica	rys	medveď
1977	16	5	174	16	37	22			85	75	20		
1978	16	9	130	15	28	29			30	70	19		
1979	16	7	120	16	25	26			28	48	22		
1980	19	9	130	13	26	26			20	25	8	1	
1981	17	12	124	21	38	28			25	30	20	1	
1982	17	12	118	7	17	25			30	35	25		1(Peklo)
1983	18	10	102	22	24	26			20	10	8		
1984	19	10	104	16	25	26			25	8	12	2	
1985	20	11	105	21	27	32			24	9	8		
1986	21	13	98	19	28	14			19	8	7		
1987	24	16	100	16	30	37	0	0	20	7	6	3(1 ks ods)	
1988	25	16	102	12	30	50	7	0	15	5	4	2	
1989	30	22	82	6	31	44	10	0	15	5	7	2	
1990	30	19	84	9	32	30	16	0				3	1
1991	35	31	84	15	37	60	20	0				1	1
1992	33	27	94	13	36	60	24	4				2	2
1993	40	23	102	8	40	50	31	5				3	1
1994	48	27	107	15	35	25	16	4				1	2
1995	25	12	70	12	25	4	17	5				2	3
1996	30	14	73	16	25	14	28	10	25	14	12	2	4
1997	30	17	90	8	28	12	28	9	12	12	9	2	4
1998	36	17	78	7	29	22	37	11	12	14	13	3	5
1999	42	16	90	15	36	20	30	10	18	10	12	1	7
2000	38	19	87	20	30	25	32	11	12	12	14	2	4

Obhospodarovaná plocha:
od r. 1977 do r. 1980 - 3 993 ha
od r. 1981 do r. 1991 - 3 264 ha, z toho lesy 2 317 ha
od r. 1992 - 3 422 ha, z toho lesy 2 445 ha

Sumárny prehľad schváleného plánu chovu a lovu I. raticovej zveri na rok 1998 v okrese Krupina. →

Poľov. združ.	Jelenia zver								Danielia zver								Muflónia zver							
	jeleň					jelenica	jelienča		daniel					danielica	danielča		muflón					muflónica	muflónča	
	I.	II.	III.	IV.	Sp			Sp	I.	II.	III.	IV.	Sp			Sp	I.	II.	III.	IV.	Sp			Sp
Cerovo	2	1	1	0	4	3	2	9	0	1	0	0	1	0	0	1	1	2	2	0	5	3	3	11
Čabraď	1	0	1	0	2	2	2	6	0	0	0	0	0	0	0	0	2	1	1	0	4	2	2	8
Drieňovo	1	1	0	0	2	3	3	8	0	0	0	0	0	0	0	0	2	1	0	0	3	3	3	9
Dudince	0	3	1	0	4	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Moravce	2	2	2	0	6	7	4	17	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	1	3
Nemce	1	0	1	0	2	3	6	11	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Tesáre	1	2	0	0	3	3	2	8	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	2	3
Krupina H.	0	1	1	0	2	2	2	6	0	0	0	0	0	1	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0
Krupina J.	0	1	0	0	1	1	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Krupina K.	1	2	2	2	7	6	4	17	3	2	1	0	6	3	3	12	0	0	0	0	0	0	0	0
Ladzany	4	3	3	0	10	12	8	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	4	0	5
Litava	0	2	1	0	3	2	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Medovarce	1	2	1	0	4	4	2	10	0	0	0	0	0	0	0	0	1	2	0	0	3	4	2	9
Rykynčice	0	1	1	0	2	4	3	9	0	0	0	0	0	2	1	3	0	0	0	0	0	2	2	4
Sebechleby	2	2	0	0	4	2	2	8	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	1	3
Senohrad	0	1	0	0	1	2	1	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Uňatín	2	1	0	0	3	2	1	6	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1
SPOLU	18	25	15	2	60	58	42	160	3	3	1	0	7	6	5	18	9	7	3	0	19	21	16	56

Poľov. združ.	Srnčia zver								Diviačia zver				
	srnec					srna	srnča						
	I.	II.	III.	IV.	Sp			Sp	diviak	diviačica	lanštiak	diviača	spolu
Cerovo	1	3	0	0	4	2	4	10	2	2	2	12	18
Čabraď	1	1	2	0	4	3	4	11	1	1	2	4	8
Drieňovo	1	1	0	0	2	1	1	4	1	1	2	7	11
Dudince	3	3	2	0	8	5	3	16	1	0	5	6	12
Moravce	4	2	4	0	10	5	2	17	1	1	4	3	9
Nemce	2	4	1	0	7	8	11	26	2	2	10	22	36
Tesáre	3	1	1	0	5	3	2	10	2	2	4	11	19
Krupina H.	1	5	0	0	6	5	6	17	1	1	3	10	15
Krupina J.	1	3	2	0	6	3	2	11	2	1	6	0	9
Krupina K	1	3	0	0	4	4	0	8	2	0	3	12	17
Ladzany	5	6	3	0	14	12	8	34	7	6	7	19	39
Litava	2	3	2	0	7	6	9	22	1	0	1	4	6
Medovarce	2	2	1	0	5	7	5	17	1	1	5	3	10
Rykynčice	1	1	0	0	2	4	2	8	2	1	3	7	13
Sebechleby	0	2	1	0	3	3	2	8	0	2	0	3	5
Senohrad	2	0	0	0	2	4	4	10	1	1	1	7	10
Uňatín	1	2	0	0	3	7	5	15	1	1	3	10	15
SPOLU	31	42	18	0	96	82	70	244	28	23	61	140	252

Tabuľka č.2

Kvalitatívny vývoj trofejí v PZ Kukučka.

Rok	Ulovená trof. zver	ks/ vek bronz	striebro	zlato	body CIC	lovec	lokalita
J e l e ň							
1978	3	1/10	-	-	179,93	Jozef Filip	Červená hora
1980	3	1/9	-	-	183,42	Jozef Ďurica(*1939)	Holý Vrch
1981	4	-	-	-	-	-	-
1982	3	-	-	-	-	-	-
1983	3	1/8	-	-	175,28	Ondrej Baculík	Veľká dolina
1984	4	-	1/9	-	192,23	Štefan Knožka	Široké Lúky
1985	4	-	1/8	-	207,70	Ján Katreniak	Na jame
1986	4	-	1/15	-	199,31	Ján Ďurica(*1939)	Široké Lúky
1987	4	-	1/	-	206,51	úhyn	Šváb
		-	1/8	-	190,20	Juraj Frčka ml.	Jabloňová
1988	7	-	1/9	-	194,39	Juraj Frčka ml.	Pod skalou
		-	1/11	-	191,76	Ján Katreniak	Spálený bok
		1/8	-	-	174,12	Ján Šálko	
1989	7	-	1/9	-	193,56	Ján Ďurica(*1949)	
		1/8	-	-	178,16	Štefan Hulla	
1990	7	-	1/9	-	171,47	Ján Baláž	
		-	1/12	-	192,28	Milan Ďurica(*1948)	Pri skale
1991	7	-	1/9	-	199,37	Štefan Hulla	
		-	1/12	-	196,03	Štefan Knožka	
1992	7	-	1/12	-	202,68	Jozef Ďurica(*1964)	v Hranickom sade
		-	-	1/12	226,90	Juraj Frčka ml.	Húžvouka
1993	7	-	1/	-	208,74	úhyn	Suchý potok
		-	1/13	-	197,11	Ján Katreniak	Dolné Murárky
		1/9	-	-	185,83	Milan Ďurica(*1948)	Starý háj
		1/15	-	-	174,45	Peter Mitter	Jabloňová
1994	6	1/10	-	-	186,02	Juraj Frčka st.	
		1/10	-	-	174,15	hosť(Taliansko)	
		1/10	-	-	173,63	Ján Ďurica(*1949)	
1995	6	1/14	-	-	178,93	Alfréd Juríček	
		1/6	-	-	173,01	Ján Ďurica(*1949)	
1996	5	-	-	-	-	-	
1997	6	1/	-	-	179,18	hosť, dopr. J. Katreniak	Bánička
		1/	-	-	182,85	hosť, dopr. J. Frčka ml.	
		1/	-	-	178,64	hosť, dopr. M. Ďurica(*1948)	Jabloňová
		1/	-	-	184,12	hosť, dopr. J. Frčka ml.	Suchý potok
1998	7	1/	-	-	193,48	hosť, dopr. M. Ďurica (*1945)	
1999	7	-	-	-	-		
2000	7	1/	-	-	180,12	hosť	
D a n i e l							
1995		1/10	-	-	168,89	Alfréd Juríček, st.	
S r n e c							
1983	4	1/7	-	-	106,65	Ján Ďurica(*1925)	Roveň
1994	5	1/5	-	-	105,92	Ján Ďurica(*1948)	Suchý potok
D i v i a k							
1975	5	-	-	1/	125,32	Jozef Filip	
1995	6	1/10	-	-	112,25	Alfréd Juríček	Pri skale
R y s							
1982-12-30						Pavol Alakša	Pri skale
1984-11-27						Ján Šalko	Košiariky
1986						Milan Ďurica(*1945)	Mladý háj

Kvalitatívny vývoj trofejí v PZ Kukučka

Prehľad o vývoji trofejí je spracovaný v tabuľke č. 2 na základe zápisničných podkladov PZ, z katalógov o chovateľských prehliadkach ulovenej zveri OkO SPZ a celoštátnych poľovníckych výstav.

Najsilnejšia trofej jeleňa uloveného na Honte - 226,90 bodov CIC.
Jeleňa ulovil Juraj F r č k a ml. v revíri PZ Kukučka r. 1992.

Juraj F r č k a ml.

V r. 1998 sa v SR na 1000 ha lesa ulovilo v priemere 5,12 ks jelenej zveri. V PZ Kukučka to bolo 6,82 ks. Na 1000 ha lesnej a poľnej poľovnej plochy SR sa ulovilo 2,32 ks jelenej zveri. V našom PZ Kukučka sa ulovilo 4,8 ks. Za ostatných 20 rokov v združení bola ulovená trofejová jelenia zver v priemere ročne 5,5 ks.

Z prehľadu vidieť, že v PZ Kukučka ide o veľmi dobrý chovateľský výsledok, keď z ulovenej trofejovej jelenej zveri až takmer tretina sú trofeje medailové. Táto skutočnosť prekračuje celoslovenský priemer (Vestník SPZ č.3/2000), za ostatných 20 rokov je to 8,81 % a ostatných 10 rokov 10,5 %.

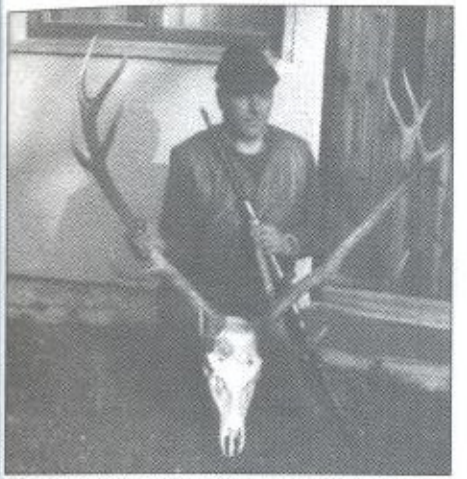

Trofej jeleňa uloveného v revíri PZ Kukučka - 183,42 bodov CIC.
*Jeleňa ulovil Jozef Ď u r i c a (*1939) r. 1980*

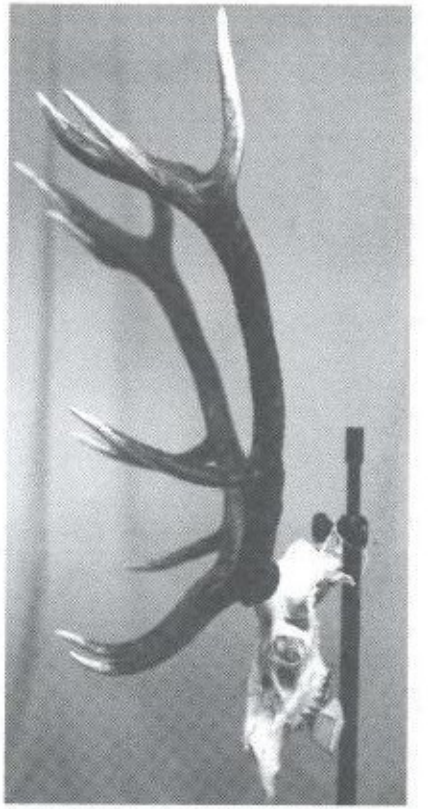

Trofej jeleňa uloveného v revíri PZ Kukučka - 179,18 bodov CIC.
Jeleňa ulovil Ing. Ján K a t r e n i a k, CSc. r. 1997

So zreteľom na to, že náš revír sa nachádza v srnčej chovateľskej oblasti S VIII. - Štiavnické pohorie, v podoblasti 4 Banský Studenec boli ulovené len dve medailové (bronzové) srnčie trofeje, a to r. 1983 a 1994, čo treba z chovateľského pohľadu považovať za neúspech. Za obdobie 1977 až 1994 pri priemernom ročnom odlove diviačej zveri 33 ks boli len dve medailové trofeje. Podľa dostupnej štatistiky PZ vôbec neeviduje trofeje šeliem, ktoré sa vyskytujú v revíri. Keď si však pozrieme katalógy chovateľských prehliadok OkO SPZ Zvolen a Krupina za ostatných desať rokov zistíme, že v okolí sa v dostatočnom množstve objavujú medailové trofeje šeliem.

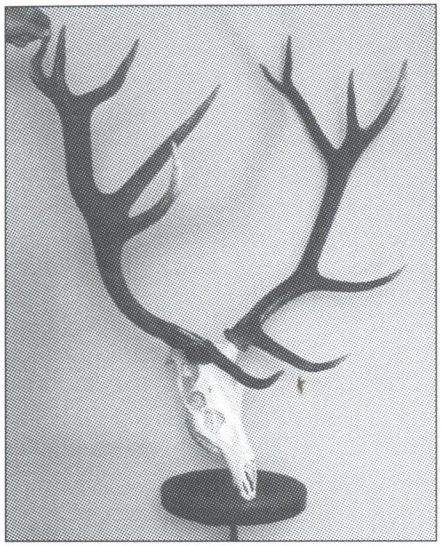

Trofej jeleňa uloveného hosťom v revíri PZ Kukučka r.1999 - 193,48 bodov CIC Sprevádzal Milan Ď u r i c a (*1948)

Ján Šalko s uloveným rysom r. 1982

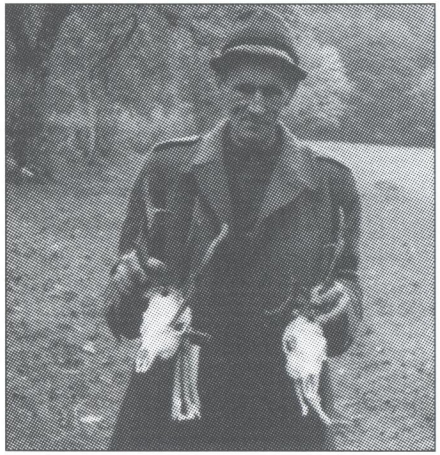

Ján Ď u r i c a (*1925), úspešný lovec srncov s abnormalitnými trofejami, r. 1989.

Výrad po spoločnej poľovačke r.1988.

Slávnostné otvorenie spoločnej poľovačky na diviaky r. 1998.

Úspešní strelci na spoločnej poľovačke r. 1986.

Zvoz diviačej zveri po spoločnej poľovačke r.1975.
Strelci zľava: Samuel Hajnal a Ján Gonda.

ALMANACH Poľovníckeho združenia Kukučka

Spoločný nástup pred poľovačkou na Švábe r. 1989.

Spoločné posedenie členov PZ pred poľovníckou chatou r. 1993.
Zľava Ján Horniak, Ing. Miroslav Pakši, Štefan Hulla,
*Jozef Ďurica (*1939) a Cyril Ďurica - od chrbta.*

Prehľad produkcie diviny V PZ Kukučka

Podľa tabuľky č. 3 od r. 1977 do r. 1997 v priemere pri rôznych veľkostiach poľovnej plochy produkcia diviny dosiahla 0, 69 kg na hektár. Z celkove dosiahnutej produkcie diviny sa za to isté obdobie odpredalo do výkupu 56 %. Napr. celoslovenská produkcia diviny za r. 1984 až 1999 bola 0,54 kg/ha a v PZ Kukučka to bolo až 0,73 kg/ha.
Na V. zjazde SPZ r. 1989 bolo konštatované, že na člena umiesteného v PZ pripadalo 98,7 ha, priemerná produkcia diviny na člena 41,4 kg a priemerná spotreba na člena 14,2 kg.

Po úspešnej poľovačke r. 1988 v ošetrení diviny sa pokračuje.

Tabuľka č.3
Prehľad produkcie diviny v PZ Kukučka od r.1977

Rok	Plocha revíru v ha	Produkcia diviny v kg celková	dodávky	na ha	Počet členov
1977	3 993	1 996,00	400	0,50	34+4
1978	3 993	1 916,00	857	0,48	37+4
1979	3 993	2 076,00	1 114	0,52	37+4
1980	3 993	2 028,00	1 113	0,51	37+4
1980	3 264	2 109,00	890	0,53	47+4
1981	3 264	1 951,00	1 257	0,60	41+4
1982	3 264	1 541,00	947	0,47	42+4
1983	3 264	1 728,00	1 052	0,53	40+4
1984	3 264	2 105,00	1 464	0,64	41+4
1985	3 264	2 372,00	1 468	0,73	43+4
1986	3 264	2 232,00	1 340	0,68	43+4
1987	3 264	2 428,00	1 323	0,74	42+4
1988	3 264	2 776,00	1 603	0,85	45+4
1989	3 264	2 838,00	1 683	0,87	39
1990	3 264	2 709,00	1 884	0,83	43
1991	3 264	2 680,00	1 702	0,85	42
1992	3 422	2 598,00	1 615	0,76	43
1993	3 422	1 936,00	806	0,78	46
1994	3 422	1 796,00	550	0,59	39
1995	3 422	1 656,00	576	0,48	38
1996	3 422	1 471,00	821	0,43	37
1997	3 422	1 266,00	708	0,37	39
1998	3 422	1 217,00	229	0,35	40
1999	3 422	1 211,00	139	0,35	42
2000	3 422	1 740,00	446	0,51	43

Starostlivosť o zver

Výbor poľovného združenia osobitnú pozornosť venoval poľovníckym zariadeniam, dostatku jadrových a objemových krmív, ako i hygienickým a veterinárnym opatreniam pre obhospodarovanú zver. Kvôli úspornosti prehľadu poľovných zariadení uvádzam len priemer za sledované obdobie.

Zimné prikrmovanie zveri počas vysokého snehu r. 1965.
*Ján Ďurica (*1921)*

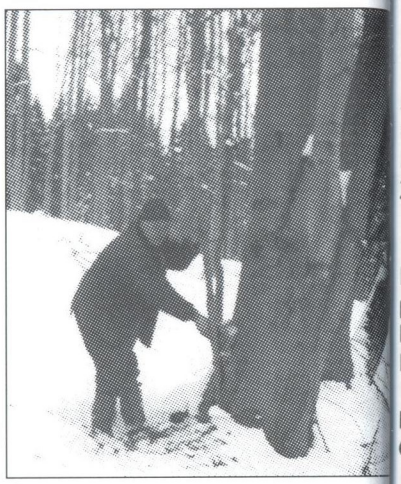

Do revíru patrí aj soľ r. 1999.
*Jozef Ďurica (*1939)*

Na začiatku roku 1981 sa venovala mimoriadna pozornosť prikrmovaniu zveri a odhŕňaniu snehu z chodníkov v revíri, pretože bola silná zima, vysoká snehová prikrývka a mrazy viac ako - 20 °C.
Zima 1985/86 bola pre diviačiu zver veľmi nepriaznivá, pretože v minulom roku bola malá úroda žaluďa a bukvice. U srnčej a jelenej zveri bol zistená podkožná strečkovitosť.
Na VČS r. 1989 bolo konštatované, že jelenia a srnčia zver velmi trpí podkožnou strečkovitosťou, čo do značnej miery oslabuje kondičný stav zveri, ale aj znehodnocuje kvalitu diviny a trofejovú hodnotu.

Tabuľka č.4
Poľovnícke zariadenia PZ Kukučka.
Počet kŕmnych zariadení (v priemere) za sledované roky.

Druh zariadenia	1977 až 1983	1984 až 1988	1989 až 1993	1994 až 1999
Kŕmidlá pre				
jeleniu zver	5	5	4	5
srnčiu zver	26	26	27	27
diviačiu zver	3	4	4	5
Soľníky	51	52	53	63
Udržiavané napájadlá	5	4	4	4
Udržiavané vod. nádrže	3	3	2	2
Zásobníky pre				
objemové krmivo	2	2	2	2
jadrové krmivo	1	1	2	3
Prístrešok pre krmivo				
pre diviačiu zver	3	3	3	3
Násypec pre malú zver	8	8		
Políčka (počet/ha)	3/1,3	4/1,3	6/3,8	3/5,0
Kazateľnice	2	3	5	5
Ostatné posedy	6	17	19	11
z toho uzatvorené	-	2	9	11
Poľovnícke chaty	1	1	2	1

V r. 1988 na podnet Ing. M. Pakšiho a jeho rozhodujúceho podielu začala príprava a realizácia elektrifikácie poľovníckej chaty v Suchom potoku. Táto elektrifikácia súčasne umožnila z 500 m vrtu geologického prieskumu priamo pred chatou čerpať vodu,a tak používať pitnú vodu v poľovníckej chate,ako aj v období sucha zásobovať vodou Ďuricovcov z Holého Vrchu.

Poľovnícka kynológia

Počet a štruktúra poľovne upotrebiteľných psov pre PZ Kukučka bola stanovená a v podstatnej miere aj dodržaná podľa Úpravy MP SR. Poľovne upotrebiteľné psy pre náš revír vzhľadom na štruktúru zveri boli stanovené takto: 2 jedince s kvalifikáciou na dohľadávanie srnčej zveri, z toho 1 teriér a 1 jazvečík. Tri jedince s kvalifikáciou na dohľadávanie diviačej zveri, z toho 1 jazvečík, 1 durič a 1 farbiar. Na dohľadávanie jelenej zveri bol stanovený 1 farbiar. Napr. r. 1978 počet upotrebiteľných psov (norma/skutočnosť) bol - brlohár 1/3, durič 2/1, farbiar 1/0, stavač 1/1. R. 1985 pre srnčiu 2/2, diviačiu 2/3 a jeleniu 1/1. V r. 1992 PZ malo 9 poľovne upotrebiteľných psov a predpis bol 5. V tomto roku J. Beňo na medzinárodnej súťaži duričov v Žiline so svojim psom obsadil tretie miesto. Podľa dostupného prehľadu psy na dohľadávanie srnčej zveri a diviačej zveri boli dodržané. V kratších obdobiach chýbal farbiar. Predpísaný počet psov sa spravidla riešilo podmienkou, že psa bude chovať alebo vlastniť nový člen združenia. Časť psov, ktoré spĺňali podmienky, bola zakúpená zo zdrojov PZ. Finančný príspevok na poľovne upotrebiteľných psov ročne v priemere bol od 3,5 do 4,8 tis. Sk. Boli i jednorazové výdavky na zakúpenie psov ako napr. r. 1992 v čiastke 7,7 tis., r. 1994 10,9 tis Sk. Dodržiavali sa všetky veterinárne opatrenia pri ich chove. Nepozornosťou chovateľov a držiteľov časť psov uhynula na cestách a vyskytlo sa aj niekoľko prípadov krádeže. Ako stabilného chovateľa poľovných psov možno uviesť Jána Ďuricu (*1939). Združenie sa pravidelne zúčastňovalo fyzickej previerky poľovne upotrebiteľných psov, ktorú organizovala OkO SPZ a viedlo ich evidenciu. Členovia PZ r. 1998 boli oboznámení o Pokynoch MP SR č. 126/98 (Vestník SPZ č.5/98) o počte používaných poľovne upotrebiteľných psov pri výkone práva poľovníctva.

Poľovnícke strelectvo

Výbor PZ podľa pokynov OkO SPZ svojich členov usmerňoval tak, aby sa zúčastňovali na kontrolných streľbách, ktoré vyplývali z prijatých kritérií SPZ. V r. 1981 sa všetci členovia zúčastnili kontrolných strelieb v Sielnici. Naši členovia napr. r. 1985 mali v držbe 35 guľových a kombinovaných zbraní a 20 brokových zbraní. Členova PZ sa zúčastňovali na budovaní strelnice OkO SPZ Zvolen v Sielnici a strelnici Zväzarmu v Krupine pod Okrúhlou horou. Napr. r. 1978 naši členovia odpracovali na strelnici Zväzarmu v Krupine 40 hodín a v r. 1988 v Sielnici odpracovali spolu 203 hod. Výbor PZ nepravidelne vysielal jednotlivcov i družstvá na okresné strelecké prebory organizované OkO SPZ.

Hospodárenie

Poľovnícke združenie Kukučka hospodárilo v zmysle všeobecných platných zákonov, vyhlášok a v zmysle Pokynov pre hospodárenie a evidenciu PZ vydaných ÚV SPZ. Rozpočet PZ bol každoročne odsúhlasený členskou schôdzou PZ. Dozorná rada PZ každoročne vykonala odpočet činnosti a kontrolu hospodárenia PZ za predchádzajúci rok.

PZ za sledované obdobie hospodárilo s vyrovnaným rozpočtom. V majetku PZ Kukučka bola chata v Suchom potoku v zostatkovej hodnote 32,1 tis. Sk a chata vo Vajsove mala hodnotu 160,0 tis. Sk. DKP sa pohybovalo od 3,0 do 4,0 tis. Sk. Materiálové zásoby cca 4,1 tis. Sk, zvieratá do r. 1992 do 4,0 tis. Sk a v r. 1994 10,9 tis. Sk.

Príjmy tvorili: z predaja ulovenej diviny, z poplatkového odstrelu trofejovej zveri a za brigádnickú činnosť členov PZ. Prevádzkový fond sa pohyboval okolo 26,8 tis. Sk, odvody do FRZP - do ústredia SPZ 1,2 tis. Sk, na zveľaďovanie revíru 3,5 tis. Sk, výdavky na chov poľovne upotrebiteľných psov od 6,0 do 15 tis. Sk. Na prevádzku revíru sa používa od 29,0 do 56,3 tis. Sk. Členské podiely činia do 30,6 tis. Sk.

Členská schôdza PZ uzn. B/4/92 schválila vzhľadom na dosiahnuté viacročné priaznivé hospodárske výsledky a vzhľadom na výdavky členov pri zveľaďovaní majetku PZ výplatu vernostného jednotlivým členom v čiastke 50 Kčs za každý rok členstva od vstupu za člena PZ do konca r. 1991.

IV. snem SPZ r. 1993 zvýšil členské z 80 Sk na 160 Sk ročne s tým, že OkO SPZ budú odvádzať pre Radu SPZ 100 Sk a kancelária z tejto čiastky uhradí poistné (zmluvu o úrazovom poistení záujmovej činnosti v sume 28 Sk a zmluvu o poistení zodpovednosti za škody z výkonu práva poľovníctva 17 Sk).

Za škody spôsobené zverou v revíri na lesných porastoch v roku 1984 PZ uhradilo 4,9 tis. Kčs. Emílie Ďuricovej z Odrobinovho poľa bolo v r. 1992 a 1993 vyplatené po 1000 Kčs za škody spôsobené zverou na obilninách.

V r. 1996 v revíri zver spôsobila škody na lesných porastoch v čiastke 32,0 tis. Sk. Náhrada spôsobenej škody bola realizovaná prácou členov PZ na ochrane sadeníc (okolíkovanie); 40 ks sadeníc na člena.

Minimálne váhy jednotlivých druhov zveri pri individuálnom odstrele boli r. 1995 stanovené takto: srnec 10kg, jelenica 30kg, danielia 15kg, diviak lanštiak 20kg.

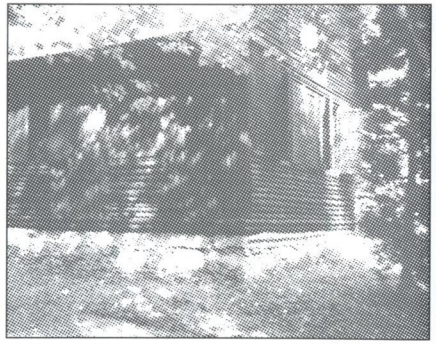

Poľovnícka chata PZ Kukučka v Suchom potoku. Kolaudovaná r. 1979 Čelný a bočný pohľad.

Slávnostné chvíle počas kolaudácie poľovníckej chaty v Suchom potoku r. 1979.

MÔJ OŤEC BOV DOBRI JAGER

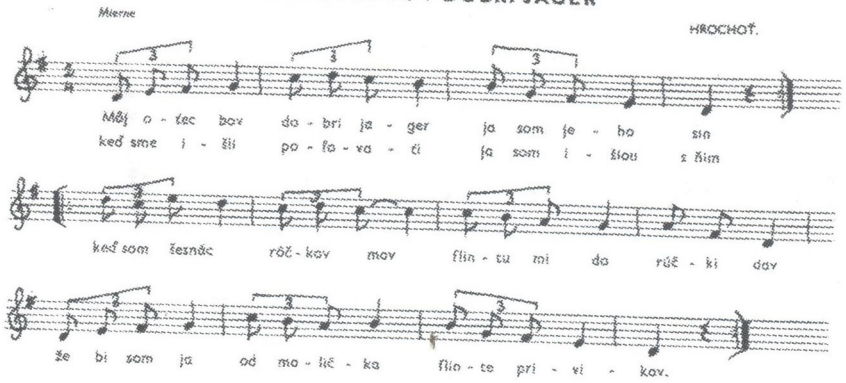

2) Keď zme išli poľovati
hore tou borou
streliu otec jednu srnu
ja som šlou pre šu
páči mi ju chceli ziať
ja som si ju šechceu dať
priložiu som flintu k licu
že idem strieľať.

3) A môj otec chlapik vrtki
dupľovku nabiv
a od boku zpoza jedli
pánov zaskočiv.
„Ači sa jej nedotkni
lebo budeš neboh
naučím ťa ja chodobe
odberať srni."

Vyleteli jarabice

Vyleteli jarabice z doliny, kuď by vedel išiel by som za nimi. Išiel by ja k mojej milej, veď som nebol dávno pri nej, ako kvitli maliny.

Hora, hora veď si krásna vysoká, bludím po nej, nemôžem nájsť chodníka, zájdem si ja vedla rieky a tak pojdem ku frajerky, prenocujem do rána.

Sladosť moja kdeže sa mi podela, tam v tých horách na ich stráňach ostala. Keď sa pozriem na tie stráne, do srdca mi bol zalahne, zrak môj slzy zakalia.

Kamaráti, kde ste sa mi podeli, čo sme spolu po tých stráňach chodili, či sa ešte stretnem s Vami na bučinách pod gruňami, na postrieľke jelena.

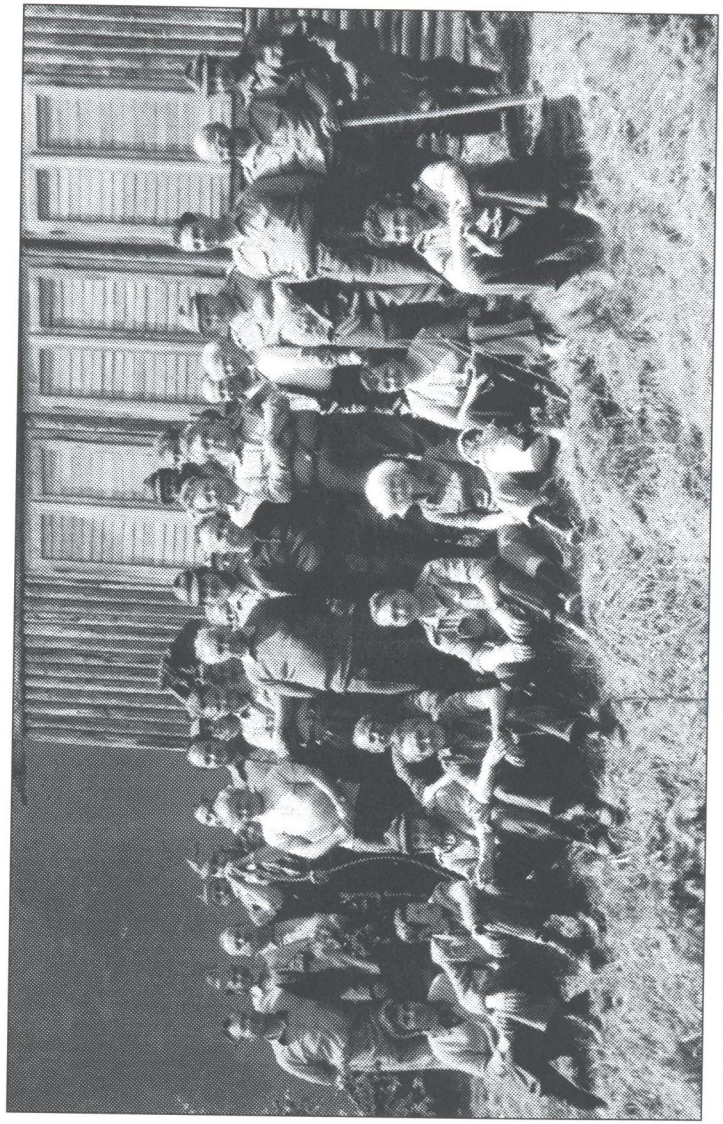

Spoločná fotografia členov PZ Kukučka pred poľovníckou chatou v Suchom potoku r. 1982.

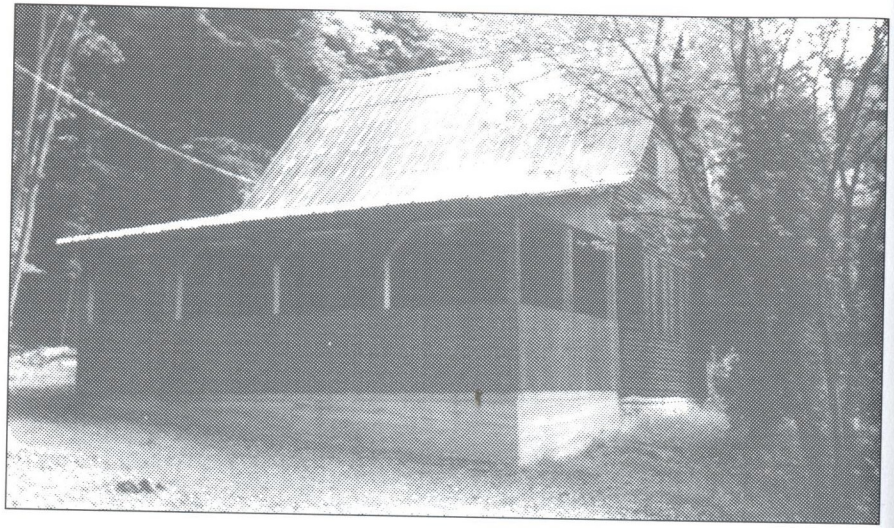

Poľovnícka chata v Suchom potoku po prístavbe r. 1999.

Výsadba sadeníc pre ŠL Krupina.

Slovenský poľovnícky zväz
Poľovnícke združenie „Kukučka"
Krupina

5 3 1 1 1 3 0 5				1 2	8 9	
	ON	PZ				
Pečiatka organizácie	Číslo organizácie			Mes.	Rok	
	A			B	C	

Výkaz
o hospodárení a stave majetku
PZ

01. ROZPOČET (plán) — UVÁDZA SA V CELÝCH KČS !

R	DRUH	PVČ 100	Poľov. 200	Odchyt 280	Kynol. 300	Strel. 400	Organ. 500	Celkom 501	Stavb. položky 600	Súčet (501+600) 601
010	Príjmy	1500,00	15000,00					16500,00	-	16500,00
011	Výdavky	2300,00	16000,00		4500,00	1500,00	30000,00	54300,00	-	54300,00
012	Výsledok	-800,00	-1000,00		-4500,00	-1500,00	-30000,00	-37800,00	-	-37800,00

02. VÝSLEDOK HOSPODÁRENIA (skutočnosť) — UVÁDZA SA S HALIERMI !

R		PVČ 100	Poľov. 200	Odchyt 280	Kynol. 300	Strel. 400	Organ. 500	Celkom 501	Stavb. položky 600	Súčet (501+600) 601
020	Príjmy	2399,00	37788,60		446,00		3,00	38 442,60	52 497,00	90 939,60
021	Výdavky	540,00	15860,95		18350,00	1094,40	8465,15	43 694,60	25 494,00	93 094,60
022	Výsledok	+1859,00	+21927,65		-17904,00	-1094,40	-8462,15	-5252,00	-25 494,00	-2 155,00

03. AKTÍVA — UVÁDZA SA S HALIERMI !

R	DRUH 001	Účet 002	Poč. stav k 1. 1. 003	Prírastok 004	Úbytok 005	Konečný stav k 31. 12. 006
030	Pokladnica	2010	17,00	46 150,00	46 167,45	32,55
031	ŠTOP	2100	51 609,50	45 688,45	47 856,45	49 441,47
032	AKTÍVA CELKOM		51 630,50	90 938,45	93 094,90	49 480,02

04. PASÍVA — UVÁDZA SA S HALIERMI !

R	DRUH 001	Účet 002	Poč. stav k 1. 1. 003	Prírastok 004	Úbytok 005	Konečný stav k 31. 12. 006
040	Stavb. poč. (viz. Tab. 02)	2590	22 600,00	18 800,00	23 400,00	18 000,00
041	Prevádzkový fond	9100	29 130,50	38 138,60	43 694,60	23 480,02
042	PASÍVA CELKOM		51 630,50	90 938,45	93 094,90	49 480,02

SB) Vo stĺp. 006 – záporné zostatky sa značajú znamienkom mínus („-")

05. EVIDENCIA ZÁSOB (operatívna) — UVÁDZA SA V CELÝCH KČS !

R	DRUH 001	Účet 002	Poč. stav k 1. 1. 003	Prírastok 004	Úbytok 005	Konečný stav k 31. 12. 006
050	Materiál	1010	1 552,00	-	-	1 552,00
051	Zvierať	1600	4 000,00	13 870,00	1 470,00	16 400,00

06. EVIDENCIA INVENTÁRU (operatívna) — UVÁDZA SA V CELÝCH KČS !

R	DRUH 001	Účet 002	Poč. stav k 1. 1. 003	Prírastok 004	Úbytok 005	Konečný stav k 31. 12. 006
060	ZP	0100	46 417,00	-	-	46 417,00
061	DKP	1100	5 991,00	-	-	5 991,00

Príloha č. 3

etku

08. Výpočet produkcie na 1 ha

VÝNIMKA! *) na 2 desat. miesta

R	TEXT	Odvolanie Tab	R	Str.	Údaje k výpočtu
	001	002	003	004	005
090	Výmera v ha				3,64 ha
091	Produkcia v kg	07	082	015	1355
092	Výpočet *)	Hodnota (091) : Hodnota (090) =			372,07

UVÁDZA SA V CELÝCH KČS !

Celkom ks	Celkom kg		kg	Hodnota divíny rozdelenej členom Celkom	cena v Kčs	Celkom v Kčs
014	013		016	017	018	019
22	1859	kg		555	15,–	4545
		kg			15,–	
		kg			15,–	
6	56	kg		20	15,–	900
24	1545	kg		824	15,–	12360
		kg			15,–	
		ks			20,–	
		ks			20,–	
		ks			10,–	
		ks			10,–	
		ks			10,–	
		ks			20,–	
	2488					17805

09. Krmivá k 31. 12.
UVÁDZA SA V CELÝCH KILOGRAMOCH !

R		Množstvo kg
	001	002
100	Jadrové	4000
101	Objemové	12,000
102	Dusíkaté	–
103	Obilný odpad	1500

10. Členovia PZ

R		Počet
	001	
109		48,00

13. Výpočet hodnoty bodov
UVÁDZA SA V CELÝCH KČS !

VÝNIMKA! *) na 2 desat. miesta

R	Druh odmien členom	Plán		Skutočnosť Tab	R	Str.			Počet bodov		Hodnota 1 bodu
	001	002	Kčs 003	004	005	006	007	Kčs 008	009	010	011	012
130	v peniazoch	+		*)			+					
131	v divíne	+		07	082	019	+					
132	CELKOM	+					+		:		=	*)

*) = Uvádza sa vo výške odmien vopred odsúhlasených OV SPZ.

Schválené čl. schodzou PZ dňa .....

Odsúhlasené OV SPZ dňa .....

Pečiatka a podpis: Poľovnícky zvaz Poľovnícke združenie „Kukučka"

Pečiatka a podpisy:

PRACOVNÁ AKTIVITA ČLENSKEJ ZÁKLADNE

Výbor Poľovníckeho združenia Kukučka za ostatných dvadsať rokov venoval osobitnú pozornosť rozvoju a zveľaďovaniu poľovného revíru, verejnoprospešným prácam, likvidácií poľovníctvu škodlivej zveri a práci s mládežou. Hodnotenie tejto činnosti je vykonané kvôli priestorovej úspornosti podľa sledovaných období.

V rokoch 1977 až 1983 v priemere ročne členmi PZ bolo pri zabezpečovaní a zbere krmiva pre zver odpracovaných 146 h. Objemové krmivo sa zberalo z 2 ha lúky. Pri zhotovení kŕmnych zariadení pre zver bolo odpracovaných 341 h., na prácach na políčkach 121 h. a pri vodnej nádrži 122 h. Na verejnoprospešných prácach sa odpracovalo: pre JRD 149 h., lesy 110 h., NF 86 h. Po dva roky členovia spolu vykopali 654 briez pre mesto Zvolen. Osobitná spolupráca sa venovala Krúžkom mladých priateľov poľovníctva (ďalej len KMPP). Členovia PZ napr. na ZŠ

Počas prác pri výsadbe lesných sadeníc pre ŠL Krupina. Foto 1968.
Zľava sediaci: 1. Štefan Andris, 2. Ondrej Mokoš, 3. Ján Ďurica - poľovný hospodár PZ, 4. Pavol Vištiak, 5. Samuel Hajnal, 6. Jozef Ďurica - Bodka,
*Zľava stojaci: 1. Ján Fabian, 2. Ladislav Drapka, 3. Ján Beňo, 4. Ján Brachňa, 5. Ing. Jozef Settey, 6. Ján Ďurica (*1921) - poslanec.*

vo Zvolene pod vedením Štefana Hullu viedli 2 KMPP. Uskutočnili 9 besied s mládežou na tému: Význam a poslanie poľovníctva.
V r. 1983 PZ za každého člena na fond solidarity odviedlo 100 Kčs.
V r. 1979 každý člen PZ zabezpečil na prikrmovanie zveri 30 kg jadrového krmiva. Školou povinné deti na ZŠ v Krupine napr. r. 1981 pre PZ nazbierali 300 kg a roku 1982 1200 kg pagaštanu konského a dubového žaluďa.

V priemere bolo ročne ulovených 20 mačiek, 18 túlavých psov a 12 líšok.

V rokoch 1984 až 1988 v priemere ročne bolo pri zveľaďovaní a rozvoji poľovného revíru odpracovaných 841 h : z toho pri zabezpečovaní objemového krmiva 209 h, zhotovení kŕmnych zariadení 271 h, pri prácach na políčkach 151 h, na poľovníckej chate 85 h, na úprave chodníkov 75 h a ostatné práce v revíri v počte 50 h. V rámci verejnoprospešných prác bolo odpracovaných 626 h.: z toho pre JRD 287 h., pri lesných prácach 294 h a v rámci NF 45 h. Napr. r. 1984 pri odstraňovaní grafiózy bolo členmi odpracovaných 500 h (za odplatu 6,3 tis. Kčs.) a r. 1985 to bolo 105 h a r. 1986 pre lesy v rámci kompenzácie za spôsobené škody zverou na lesných porastoch členovia PZ vysadili 2010 sadeníc. Na ZŠ v Krupine sa viedli dva KMPP. Bolo ulovených 11 mačiek, 9 túlavých psov a 7 líšok. V r. 1989 napr. pre zimné obdobie pre zver bolo zabezpečených 40 q obilného odpadu a 120 q objemového krmiva.

Treba konštatovať, že rozsah prác po r. 1990 bol obdobný ako v predchádzajúcich rokoch, čo potvrdzuje počet udržiavaných a vybudovaných kŕmnych zariadení, množstvo zabezpečeného krmiva pre zver, udržiavanie poľovných chodníkov, výpomocné práce pre Mestské lesy a najmä prace na dobudovaní poľovníckych chát či už vo Vajsove alebo v Suchom potoku.

Poľovnícke združenie Kukučka - právny subjekt

Slovenský poľovnícky zväz je združenie občanov podľa zákona č. 83/90 Zb. o združovaní občanov a je právnickou osobou (§ 2 ods. 2 zák. č. 83/90 Zb. a § 188 ods. 2 občianskeho zákonníka), ktorý vznikol registráciou (§ 6 ods. 1 zák. č. 83/90 Zb.). Právnické osoby majú spôsobilosť mať práva a povinnosti (§ 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka), sú teda právnym subjektom. Slovenský poľovnícky zväz a jeho organizačné jednotky majú vlastnú právnu subjektivitu a konajú vo svojom mene (§ 1 ods. 5 Stanov SPZ). Poľovnícke združenie SPZ je základnou organizačnou jednotkou SPZ s právnou subjektivitou (§ 11 ods. 1 Stanov SPZ) a hospodári samostatne podľa schváleného rozpočtu členskou schôdzou PZ. Všetky orgány od najnižších po najvyššie sú volené členmi SPZ demokratickým spôsobom a sú im za svoju činnosť zodpovedné. Uznesenia vyšších orgánov sú záväzné pre nižšie orgány, organizačné jednotky a pre všetkých členov SPZ.

Národná rada SR 5. 5. 1993 schválila novelu zák. č. 99/93 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 23/62 Zb. o poľovníctve. Podľa zákona NR SR z. 19. 3. 1993 začal sa uplatňovať zákon o dani z príjmov právnických osôb, čiže aj PZ.

V priebehu roku 1993 sa riešilo vlastníctvo pozemku pod poľovníckou chatou Suchý potok. Prvoradá úloha výboru bola venovaná uzatvoreniu zmluvy o postupe práva poľovníctva medzi vlastníkmi pôdy a PZ Kukučka.

PZ Kukučka po mimoriadnom zjazde SPZ r. 1990 podľa nových Stanov SPZ sa jednomyseľne prihlásilo v zmysle zákona č.83/90 Zb. o združovaní občanov do štruktúry SPZ.

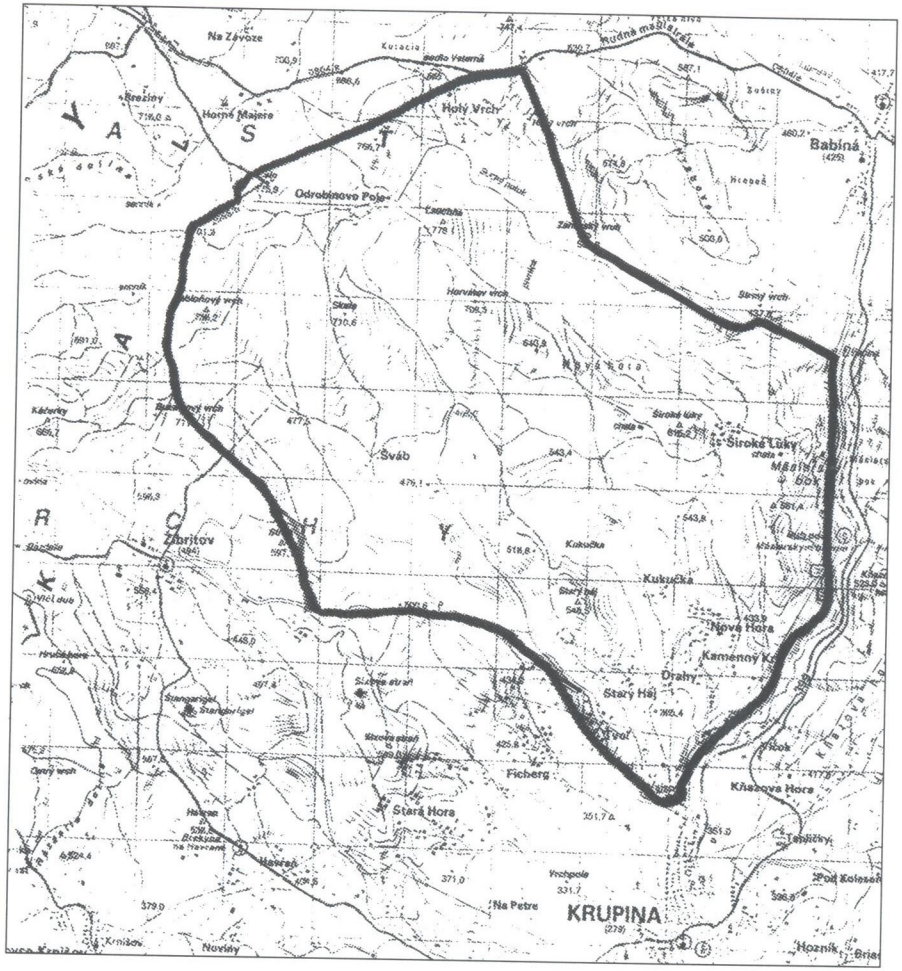

Orientačná mapka revíru PZ Kukučka.

Rámcový program činnosti PZ Kukučka na roky 2001 až 2010

Rámcový program vychádza z Koncepcie rozvoja poľovníctva na Slovensku do roku 2010 schválenou MP SR a záverov VII. snemu SPZ.

V zmysle uvedených dokumentov za účelom rozvoja a zveľaďovania poľovného revíru prednostne sústrediť pozornosť na spoluprácu: s Okresnou organizáciou SPZ Krupina, Okresným úradom odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva v Krupine, Policajným zborom v Krupine, Veterinárnou správou s ochranárskymi organizáciami v Krupine a vlastníkmi poľovných pozemkov. Za tým účelom:

- sledovať a prehodnocovať každoročné kmeňové stavy zveri a podľa toho zostavovať plán starostlivosti o revír a zver. Osobitnú pozornosť venovať zachovaniu súčasnej štruktúry genofondu zveri, monitorovať jej životné prostredie a aktuálne riešiť tlmenie stavov líšok, túlavých psov, mačiek a pod,
- udržiavať v prevádzke poľovné zariadenia, zabezpečiť dostatok jadrového a objemového krmiva pre zver, jej včasné a plynulé prikrmovanie vrátane hygienických opatrení,
- venovať veterinárnu starostlivosť o zver a zabezpečovať zverozdravotné opatrenia (zákon o veterinárnej starostl. č. 337 zo dňa 14. 5. 1998). Za tým účelom monitorovať chorobnosť zveri,najmä KMO, besnotu líšok a raticovej zveri, podkožnú a nosohltanovú strečkovitosť,
- hľadať formy potláčania pytliactva: za tým účelom znáročniť výkon poľovnej stráže a spoluprácu s oddelením policajného zboru v Krupine v zmysle zmluvy o spolupráci medzi MV SR a SPZ (Vestník SPZ č.2/98),
- zvyšovať právne vedomie členskej základne. Preto odoberať Vestník SPZ a priebežne informovať členov o nových právnych normách, nariadeniach a smerniciach na úseku výkonu práva poľovníctva,
- dodržiavať predpisy o výkazníctve, účtovnej evidencii, vypracovania rozpočtu, výkaze o hospodárení a stave majetku, ako i vykonávať ročné daňové priznanie,
- zvyšovať odbornú úroveň členov. Za tým účelom ich viesť k odberu odborného časopisu Poľovníctvo a rybárstvo a odbornej literatúry. Dodržiavať poľovnícke zvyky, tradície a na verejnosti pripomínať význam

a poslanie poľovníctva. Viesť kroniku PZ a aktívnych členov oceňovať,

- pri prijímaní nových členov do PZ zohľadňovať vlastníctvo pôdy s podmienkou členstva v SPZ,
- členov PZ viesť k tomu, aby dodržiavali bezpečnosť pri používaní poľovných zbraní a zdokonaľovali sa v streľbe pre výkon práva poľovníctva,
- vyžadovať od členov pri výkone práva poľovníctva zväzovú disciplínu. Ulovené, vhodne upravované trofeje - vrátane šeliem predkladať včas na okresné chovateľské prehliadky,
- zabezpečiť dostatočný počet poľovne upotrebiteľných psov a viesť o nich evidenciu (Pokyny MP SR č. 126/1998/700 o používaní, kvalifikácii a počte psov v poľovných revíroch).

Štruktúra členskej základne a funkcionárskeho aktívu PZ

V r. 1977 PZ malo 34 členov. Za nového člena PZ bol prijatý Ing. Ján Katreniak, CSc. Výbor bol 7 členný. Na VČS r. 1978 za nových členov PZ boli prijatí : Ján Horniak a Ján Roháč.

Po III. zjazde SPZ r. 1978 nový výbor pracoval v tomto zložení: P. Kuník, J. Ďurica, J. Frčka, P. Brhlík, S. Hajnal, M. Petrík a Š. Andris. Revízna komisia: J. Brachňa, P. Zelienka, J. Šálko. Za členov poľovnej stráže boli ONV odporučení: J. Lacko, J. Bém, J. Gonda, J. Ondruš, C. Ďurica, a E. Mužík. Za delegátov na okresný snem boli zvolení: J. Ďurica, a J. Kuník. R. 1979 PZ malo 37 členov. Činnosť PZ OV SPZ vo Zvolene bola hodnotená ako dobrá. V tomto roku PZ prijalo kritéria na organizačnú, poľovnícku, osvetovú a brigádnickú činnosť a kritéria na hodnotenie súťaže.

Hosťom spoločnej poľovačky na diviaky bol aj Milan Mlsna - "Strýco Marcin". V r. 1979 bola odovzdaná do užívania poľovnícka chata v Suchom potoku. Osobitný podiel na získaní členskej základne pre výstavbu chaty a organizačný podiel na jej ukončení mal Ján Ďurica (*1939) poľovný hospodár PZ.

V r. 1980 PZ malo 37 členov a sedem členný výbor v tomto zložení: Pavol Kuník - predseda, Ján Ďurica (*1939) poľovný hospodár, Juraj Frčka st., Peter Brhlík, Samuel Hajnal, Matej Petrík a Štefan Andris.

Revízna komisia. Ján Brachňa - predseda, členovia: J. Šálko, Jozef Ďurica (*1939).
Menný zoznam členov PZ r.1980: Alakša Pavol, Andris Štefan, Beňo Ján, Bém Jozef, Brachňa Ján, Brhlík Peter, Brhlíková Helena, Drapka Ladislav, Ďurica Cyril, Ďurica Ján (*1949), Ďurica Ján (*1926), Ďurica Ján (*1939), Ďurica Jozef (*1929), Ďurica Jozef (*1939) - Fajčík, Ďurica Milan (*1936), Filip Jozef, Frčka Juraj st., Frčka Juraj ml., Gonda Ján, Hajnal Samuel, Horniak Ján, Katreniak Ján Ing. CSc., Kňažko Vladimír, Kuník Pavol st., Kuník Pavol Ing., Lacko Ján, Mokoš Ondrej, Mužík Eugen, Ondruš Ján, Petrík Matej Doc.,Ing., Petro Ján, Roháč Ján, Settey Jozef Ing., Šalko Ján, Vajda Karol, Vištiak Pavol, Weissenpacher Milan Ing., Zeljenka Pavol. Za člena bol prijatý J. Frčka ml. a za kadidáta Š. Knožka. V spolupráci OO VB v Krupine bola z členov PZ zabezpečená podľa rozdeľovníka ochranná služba proti pytliactvu v revíri. Ako výsledok dobrej spolupráce bolo odhalenie skupiny pytliakov z Krupinských kopaníc, ktorí v našom revíri odstrelili jedného diviaka (bolo dokázané) a ďalšieho postrieľali. Na odhalení sa podieľali Ján Ďurica (*1939) a Jozef Ďurica - Bodka.

Za nových členov v r. 1981 boli prijatí: Štefan Hulla, Ondrej Baculík, Ján Baláž, z Babinej a Štefan Knožka a za kandidáta Milan Ďurica (*1948) z Krupiny. Členskej schôdze v marci sa zúčastnili aj štyria dôstojníci Sov. armády, pretože sa zúčastňovali aj spoločných poľovačiek. OV SPZ vo Zvolene prácu funkcionárskeho aktívu PZ Kukučka hodnotil dobre. Bolo ukončené členstvo Vl. Kňažkovi.

Od r. 1982 do r. 1983 zastával funkciu predsedu PZ Kukučka Pavol Kuník st..

V r. 1983 PZ malo 40 členov. Na vlastnú žiadosť zaniklo členstvo Jozefovi Ďuricovi (*1929) z Krupiny a J. Filipovi z Novej Hory. Kandidátmi sa stali M. Baculík a J. Franc. Vo voľbách pred IV. zjazdom SPZ r 1983 bol novozvolený výbor v tomto zložení: J. Lacko - predseda, Ing. J. Katreniak - poľovný hospodár, Ján Gonda - podpredseda, P. Brhlík - tajomník, J. Horniak, J. Beňo, J. Šálka, Š. Hulla a O. Mokoš. Do kontrolnej komisie opäť boli zvolení: J. Brachňa - predseda a členovia: S. Hajnal a J. Ďurica - Fajčík.

Boli novelizované stanovy PZ. Prišlo k zmene hraníc poľovného revíru.

V priebehu roku 1984 zomreli: E. Mužík (tragicky zahynul) a J. Lacko. Miesto J. Lacku bol do výboru zvolený Samuel Hajnal a následne do funkcie predsedu PZ. Činnosť PZ Kukučka OV SPZ vo Zvolene bola hodnotená pozitívne, a bola vyslovená spokojnosť a poďakovanie. Výročná členská schôdza v správe okrem iného konštatovala, že úroveň poľovačiek po stránke disciplíny a dodržiavania bezpečnostných predpisov hodnotí ako uspokojivú až na nedostatok, že poniektorí členovia opúšťajú predčasne svoje stanovištia a ďalší sa pred postriežkou nezapisujú do knihy návštev do revíru. Bodové hodnotenie činnosti členov PZ sa už uplatňovalo päť rokov.

Výborom PZ v r.1984 bola vydaná Praktická príručka, ktorá obsahuje okrem iného právne prenajatie poľovného revíru, štruktúru členskej základne, rozmiestenie poľovníckych zariadení v revíri a pod. Poľovnícke združenie v r. 1985 malo 43 členov, z toho sú štyria noví: M. Baculík, Jozef Ďurica (*1958) - Cyrov, K. Vajda ml., Ing. Jaroslav Hajnal. V priebehu roku prebiehali rokovania vo veci legalizácie chaty. Výborom bol 6. 7.1985 zorganizovaný zájazd pre členov PZ a rodinných príslušníkov na Celoštátnu poľovnícku výstavu do Brna.
Na Celoštátnu poľovnícku výstavu s medzinárodnou účasťou PZ poslalo 5 medailových trofejí. Trofej ulovená Š. Knožkom bola ohodnotená striebornou medailou a trofej srnčia ulovená Jánom Ďuricom - Legionár bronzovou. Bolo 8 spoločných poľovačiek, na ktorých bola dobrá disciplína. Účasť členov na školení bola 92 %- ná. Revízna komisia PZ v zložení: J. Brachňa, J. Ďurica a O. Baculík okrem iného na VČS konštatovala: že neprišlo k porušeniu stanov a ani ekonomických smerníc a pokynov. Inventarizácia majetku bola vykonaná. PZ malo vypracované zásady hmotnej zainteresovanosti.

Poľovnícke združenie v r. 1986 malo 43 členov a jedného kandidáta. V priebehu roka zomrel P. Brhlík, člen výboru. Členovia poľovnej stráže boli: J. Šalko, J. Beňo, J. Gonda, M. Petrík, P. Alakša, C. Ďurica a J. Bém. Členovia DR J. Brahňa, J. Ďurica - Fajčík a O. Baculík. Bola uzavretá zmluva medzi PZ a C. Ďuricom na udržiavanie, sledovanie a evidenciu návštevníkov na poľovníckej chate v Suchom potoku.

OV SPZ kladne hodnotil pomoc členov PZ pri výstavbe okresnej strenice. Ján Ďurica (*1939) na ZŠ v Krupine viedol dva Krúžky mladých priateľov poľovníctva.

Za členov PZ 1. 2. 1987 boli prijatí: Ing. M. Pakši, Ing. A. Macko a Jozef Ďurica (*1958) syn Cyrila. Do funkcie tajomníka výboru bol zvolený O. Baculík a do RK P. Kuník ml. a odporúčaný do funkcie poľovnej stráže bol Ján Ďurica ml. Z RK bol uvoľnený O. Baculík a z poľovnej stráže J. Bém.

Poľovnícke združenie Kukučka k 1. 1. 1988 malo 45 členov a to: Aľakša Pavol, Andris Štefan, Baculík Ondrej, Baculík Martin, Baláž Ján, Bém Jozef, Beňo Ján, Brachňa Ján, Brhlíková Helena, Drapka Ladislav, Ďurica Cyril, Ďurica Ján (*1925), Ďurica Ján (*1939), Ďurica Ján (*1949), Ďurica Jozef (*1939/, Ďurica Jozef (*1964), Ďurica Jozef (*1968), Ďurica Milan Ing. (*1936), Ďurica Milan (*1948), Franc Ivan, Frčka Juraj, Gonda Ján, Hajnal Samuel, Hajnal Jaroslav Ing., Horniak Ján, Hulla Štefan, Katreniak Ján Ing., CSc., Knožka Štefan, Kuník Pavol (*1921), Kuník Pavol (*1951), Macko Albert Ing., Mokoš Ondrej, Ondruš Ján, Petrík Matej Doc., Ing, CSc., Pakši Miroslav Ing. Petro Ján, Settey Jozef, Šálko Ján, Vajda Karol (*1929), Vajda Karol (*1953), Vištiak Pavol, Weissenpacher Milan Ing, Zelienka Pavol.

Správu o činnosti za r. 1988 na VČS predniesol S. Hajnal, predseda PZ. Okrem iného konštatoval: že činnosť PZ za volebné obdobie bola činorodá, utvoril sa dobrý disciplinovaný kolektív, ktorý splnil všetky úlohy za ostatných päť rokov. Začala sa príprava elektrifikácie poľovníckej chaty Suchý potok.

Na ďalšie obdobie pred IV. zjazdom SPZ na roky 1988 - 1993 bol zvolený výbor PZ v tomto zložení: Samuel Hajnal - predseda , Ing. Ján Katreniak, CSc. - poľovný hospodár, Ondrej Baculík - tajomník, Ján Horniak - finančný hospodár, Ján Gonda - podpredseda, Štefan Hulla - referent pre poľovnícku osvetu, Ján Šálko - strelecký referent, Ján Beňo - referent pre kynológiu a Ondrej Mokoš - člen výboru. Zloženie RK: Ján Brachňa - predseda, členovia Jozef Ďurica (*1939) a Pavol Kuník ml. Za delegáta na OK SPZ boli zvolení: S. Hajnal a J. Katreniak. Za delegáta Mestskej konferencie SPZ v Bratislave (za členov,

ktorí vykonávajú výkon práva poľovníctva mimo Bratislavy a majú trvalé bydlisko v Bratislave) bol odporučený Ing. Milan Ďurica (*1936), ktorý už druhé volebné obdobie v MsV SPZ Bratislave vykonával funkciu predsedu komisie pre poľovnícku osvetu a od ostatnej Mestskej konferencie SPZ vykonával funkciu predsedu MsO SPZ v Bratislave.

L. Drapka r. 1989 požiadal o uvoľnenie z PZ a súčasne ostal ako čestný člen združenia. Na vlastnú žiadosť boli uvoľnení z funkcie z členov poľovnej stráže: J. Bém a M. Petrík a za nových boli odporučení: Ján Ďurica (*1949) a Milan Ďurica (*1948). Na V. zjazde SPZ r. 1989 v Bratislave bol Ing. M. Ďurica v tajných voľbách z viacerých kandidátov zvolený za tajomníka ÚV SPZ. V r. 1990 sa členská základňa znížila o Š. Andrisa.

V predloženej správe výborom sa okrem iného konštatovalo, že 28. 4 1990 v Bratislave sa konal mimoriadny zjazd SPZ. Za predsedu SPZ bol zvolený Ing. J. Moravčík a za tajomníka opäť Ing. M. Ďurica. Súčasne boli prijaté nové Stanovy SPZ a Hlavné smery činnosti SPZ po mimoriadnom zjazde. Organizačné jednotky SPZ podľa novelizovaných stanov sa stali samostatné právne subjekty.
PZ začalo organizovať poplatkový odstrel pre zahraničných hostí.
PZ Kukučka na r. 1991 malo po prvýkrát schválený aj odstrel holej danielej zveri v počte 4 jedince. Členská základňa r. 1992 sa rozšírila o Ing. Petra Mittera a Alfréda Juríčeka ml.

K 31. 12. 1992 skončila platnosť 10 ročných nájomných zmlúv o výkone práva poľovníctva.

Na predsnemovej VČS PZ r. 1993 bol podľa Stanov SPZ zvolený nový výbor v tomto zložení: J. Horniak - predseda PZ, Ing. Ján Katreniak, CSc., - poľovný hospodár, Ing. Jaroslav Hajnal - tajomník, Ján Ďurica /*1939/, - podpredseda, Ondrej Baculík - finančný hospodár, Ing. Miroslav Pakši a Ján Gonda ako členovia výboru. Do DR boli zvolení: Helena Brhlíková - predseda, Ing. Samuel Hajnal, a Ing. Peter Mitter. Za člena do zboru zástupcov do OR SPZ vo Zvolene bol členskou schôdzou PZ schválený Ing. M. Pakši. Na Okresnom sneme SPZ vo Zvolene Ing. M. Pakši bol zvolený za predsedu Dozornej rady OkO SPZ Zvolen a vyslaný ako delegát na IV. snem SPZ.

Ing. M. Pakši na IV. sneme SPZ, ktorý sa konal 6. 11. 1993 v Nitre bol schválený na základe odporúčania Okresného snemu SPZ vo Zvolene do Rady SPZ za okres Zvolen. VČS PZ súčasne odporučila Ing. M. Ďuricu za delegáta Mestskej konferencie SPZ v Bratislave. Na sneme v Nitre Ing. M. Ďurica bol opätovne v tajných voľbách zvolený za tajomníka ústredia SPZ.
Za nového člena PZ bol prijatý Jaroslav Mokoš (*1971),bytom Pliešovce.

O členstvo v PZ Kukučka r. 1992 požiadalo 14 záujemcov. Prijímanie členov bolo odročené. Osvetová a strelecká činnosť podľa prednesenej správy zaznamenala stagnáciu. V revíri sa vyskytlo pytliačenie cudzími osobami, a preto bola vyzvaná poľovná stráž k väčšej aktivite.

Správu o činnosti PZ za r. 1994 preniesol jej predseda J. Horniak a správu DR H. Brhlíková. V dôsledku toho, že členstva výboru PZ sa vzdali J. Katreniak, J. Gonda, O. Bacúlík, P. Kuník st., J. Horniak, boli uskutočnené doplňujúce (tajné) voľby nových členov. Výsledky volieb: Ing. M. Pakši - predseda PZ, podpredseda J. Horniak, Ján Ďurica (*1939) - poľovný hospodár, Ing. M. Weissenpacher - finančný hospodár, Š. Hulla - referent pre poľovnícku osvetu, Ondej Mokoš, referent pre strelectvo, J. Frčka st. - referent pre kynológiu, S. Hajnal za člena do zboru OR SPZ a Ing. M. Pakší ostáva členom DR OkO SPZ vo Zvolene a členom Rady ústredia SPZ v Bratislave za OkO SPZ Zvolen. Za člena poľovnej stráže bol odporučený OÚ Zvolen Jozef Ďurica (*1939). P. Kuník, J. Gonda ml. požiadali o uvoľnenie člena PZ. Bola prijatá zásada, aby za členov PZ Kukučka boli prijímaní v zásade len občania bývajúci v Krupine, resp. ich rodinní príslušníci, ďalej občania pochádzajúci z Krupiny, pritom zohľadňovať vlastníctvo k poľovným pozemkom. V priebehu roku sa riešilo odkúpenie chaty vo Vajsove. K odkúpeniu chaty sa každý člen vyjadril písomne. Jedna jelenica bola venovaná Mestskému úradu Krupina, pri príležitosti osláv 750. výročia udelenia mestských práv.

Výborom PZ bolo uložené, že na Celoštátnu poľovnícku výstavu v Nitre 1995 predložia medailové trofeje: J. Frčka ml. zlatá medaila ulovená 1990, strieborné trofeje predložia: M. Ďurica (*1945) ulov. 1990, Š. Hulla 1991, Š. Knožka 1991, Jozef Ďurica (*1964) ul. r. 1992, J. Frčka ml. 1992, J. Katreniak ul. r. 1993. Poľovne upotrebiteľných psov bolo päť. Členovia PZ boli informovaní, že r. 1994 sa uskutoční prebonitovanie všetkých poľovných revírov na Slovensku.
S. Hajnal informoval, že na Novej Hore pod posedom našiel dva vývrhy z diviakov.

Podľa zápisnice výboru PZ Ján Ďurica (*1939) na výbore PZ sa vyjadril: " mám obavu, či sa naše PZ nedostane do takej situácie, ako bola v r. 1965, - keď prevzal funkciu poľovného hospodára a vtedy bol revír v takom stave, že za tri roky sa prakticky nič neulovilo".

V r. 1995 prišlo k značnému zníženiu diviačej zveri z dôvodu klasického moru ošípaných, a to malo aj dopad na ekonomické výsledky PZ. V odstrele zveri vznikli značné resty. Podľa rozpisu ostali neodlovené 3 jelenice, 2 daniele, 2 srnce, 1 danielica, 3 srny a 15 diviačiat.

Z výboru PZ r. 1996 na vlastnú žiadosť bol uvoľnený O. Baculík. Členská základňa sa znížila o K. Vajdu ml. a J. Gondu ml. - na vlastnú žiadosť a J. Bém zomrel. Za nového člena PZ bol prijatý Bohumíl Jankovič z Odrobinovho pola. Na VČS PZ bolo konštatované, že sa zvyšujú stavy diviačej zveri, súčasne sa vyskytla besnota líšok v okolí Krupiny a stabilizuje sa finančné hospodárenie PZ. Pytliactvo, žiaľ, pokračuje.

Na Rade - ústredia SPZ 26. 10. 1996 vo Zvolene Ing. M. Pakši, ako člen tohto orgánu v rozprave k utváraniu nových OkO SPZ v súvislosti s novým územno - právnym členením štátnej správy okrem iného uviedol: "Dňa 24. 7. t. r. nadobudol platnosť zákon, podľa ktorého už pôvodný OÚ neprijíma ani hlásenia o chove a love za novovzniknuté OÚ. Nesmieme si preto proti sebe postaviť ŠS, OÚ nového okresu. Tieto orgány sú v nových okresoch etablované, mali by mať partnerov, a preto som za to, aby aj organizačná štruktúra SPZ kopírovala ŠS podľa nového územného členenia OÚ. Sú tu aj politické snahy tvoriť komplexné okresy a túto skutočnosť nesmieme ignorovať".

V rámci územného členenia SR vznikla v r. 1994 Okresná organizácia SPZ v Krupine. Delegátmi za PZ Kukučka boli: Ing. M. Pakši, Ján Ďurica (*1939), S. Hajnal a P. Mitter. Naše PZ zastupuje v Rade OkO SPZ Ján Ďurica (*1939) a DR OkO SPZ S. Hajnal a Ing. P. Mitter. PZ prispelo na stabilizáciu OkO SPZ v Krupine 300 Sk za každého člena. Podiel z majetku z OkO SPZ Zvolen po delimitácií OkO SPZ v

Krupine už obdržala. Súčasne boli členovia upozornení, že v júni sa bude konať Nitre mimoriadny Snem SPZ. Každý člen dostal novelizované Stanovy PZ. Bola vznesená požiadavka, aby sa členovia, keď idú so zbraňou do revíru, zapisovali do knihy návštev. V revíri boli vybudované dva nové vysoké uzavreté posedy a ďalší nie je ešte dokončený.

Výbor PZ r. 1997 bol doplnený o Jána Ďuricu (*1949) a P. Kuníka. Na základe tajných volieb za členov PZ boli prijatí Vladimír Rosevák z Krupiny a Štefan Fabian tiež z Krupiny. Správu VČS PZ predniesol jej predseda Ing. M. Pakši. Revíznu správu H. Brhlíková. Z rokovania vyplynula úloha vnútorného dobudovania chaty vo Vajsove a uskutočniť jej spevnenie, a tiež uskutočniť vnútornú úpravu poľovníckej chaty v Suchom potoku. Zodpovedný za práce v Suchom potoku bol Š. Hulla. Ďalšia požiadavka bola dodržiavanie zásad vyplývajúcich z úloh na úseku tlmenia klasického moru ošípaných. Výborom PZ bolo vyslovené uznanie J. Ďuricovi - poľovnému hospodárovi, s čím členská schôdza súhlasila - a to za dobré výsledky a kladné závery previerkovej komisie OÚ Krupina, OkO SPZ Krupina a veterinárnou službou za dobrý stav kŕmnych zariadení v revíri a celkovú starostlivosť o zver a jej životné prostredie. Tri jelenie trofeje, z ktorých dve strelili Juríčekovci a jednu O. Baculík, boli hodnotené ako chovné.
V r.. 1997 bol vykonaný poplatkový odstrel troch jeleňov.

Na VČS 27. 2. 1998 Správu o činnosti predniesol predseda Ing. M. Pakši, správu o poľovnom hospodárená J. Ďurica poľovný hospodár a správu DR jej predseda J. Hajnal. Člen PZ Ján Ďurica (*1926) sa stal čestným členom PZ, ktorý následne zomrel. Na ČS 29. 3. 1998 bolo prednesené predsedom PZ, že v predvečer 19. 3. 1998 došlo k zničeniu chaty Vajsov požiarom. Vo výbore (27. 4. 1998) na základe uzn. VČS PZ prišlo k prerozdeleniu náplne členov takto: Ing. M. Pakši - predseda, Ján Ďurica (*1939) - poľovný hospodár, J. Horniak -popredseda, Ing. M. Weissenpacher - finančný hospodár, J. Frčka st. referent pre kynológiu, pre styk s komisiou pre poľovnícku osvetu a životné prostredie, Ján Ďurica (*1949) referent pre strelectvo, Š. Hulla a P. Kuník zapisovatelia. Predsedom DR PZ bol zvolený Ing. J. Hajnal a za členov Ing. P. Mitter a J. Mokoš. Za nových členov PZ boli prijatí: Jaroslav

Fabian z Krupiny, Jozef Filip z Novej hory a Ján Mokoš z Krupiny.

Rozprava sa niesla v tom zmysle, či zakúpiť pre potreby PZ dom na Švábe alebo obnoviť požiarom zničenú chatu vo Vajsove. Kladne bola hodnotená práca členov PZ skupiny 4 a 5 a najmä Š. Hullu, za dôsledné prevedenie prác na vnútornej úprave chaty a prístrešku chaty v Suchom potoku. Na chate bolo skupinou 4 a 5 odpracovaných 165 h. Príčinu vzniku požiaru chaty vo Vajsove vyšetrovali príslušníci Policajtného zboru v Krupine. Príčinu vzniku požiaru, resp. páchateľa nezistili. Za zhorenú chatu PZ dostalo od poisťovne náhradu 60 tis. Sk.

Poznámka zostavovateľa:

Súčasne poznamenávam, že v našom PZ počas transformácie vlastníckych vzťahov k pôde a zmien v organizačnej štruktúre SPZ spoločenské udalosti prebehli rozvážne, bez vtedy známych výstredností, čo malo kladný vplyv na kolektív a na početnosť zveri. Potvrdzuje to aj skutočnosť, že v združení ostali aj členovia z iného okresu nevlastniaci pôdu v prenajatom revíri, čo je hádam ojedinelý prípad na okolí. Pozitívne treba hodnotiť aj tú skutočnosť, že sa dodržiavali poľovnícke zvyky a obyčaje, úcta k ulovenej zveri, poľovnícka etika a členovia nosili vhodnú poľovnícku výstroj. Poslabšie to bolo s poľovníckou terminológiou a odborným sebavzdelávaním. Hodnotené obdobie treba jednoznačne charakterizovať po všetkých poľovníckych stránkach ako úspešné.

Zoznam členov Poľovníckeho združenia Kukučka r.1998

Por.č.	Meno	Bydlisko
1.	Aľakša *Pavol*	963 01 Krupina, Kalinčiakova 640/43
2.	Ambroš *Pavol*	969 00 Banská Štiavnica, Mierová 13
3.	Baculík *Martin*	963 01 Krupina, Bebrava 1556
4.	Baculík *Ondrej*	963 01 Krupina, Školská 827/5
5.	Brhlíková *Helena*	963 01 Krupina, Školská 829/7
6.	Ďurica *Cyril*	963 01 Krupina, Holý Vrch 1388
7.	~~Ďurica *Ján*~~	963 01 Krupina, Holý Vrch 1395
8.	Ďurica *Ján*	963 01 Krupina, Štefánikova 849/16
9.	Ďurica *Ján*	963 01 Krupina, Majerský rad 73
10.	Ďurica *Jozef*	963 01 Krupina, Holý Vrch 1393
11.	Ďurica *Jozef*	963 01 Krupina, Majerský rad 74
12.	~~Ďurica *Milan*, Ing.~~	841 02 Bratislava, Gallayova 1
13.	Ďurica *Milan*	963 01 Krupina, Kalinčiakova 875/24
14.	Frčka *Juraj*	963 01 Krupina, Štefánikova 37
15.	Frčka *Juraj*	963 01 Krupina, Štefánikova 37
16.	Gonda *Ján*	963 01 Krupina, Železničná 13
17.	Hajnal *Jaroslav*, Ing.	974 00 Banská Bystrica, Strážovská6
18.	Hajnal *Samuel*	963 01 Krupina, Štefánikova 837/4
19.	Horniak *Ján*	963 01 Krupina, Hviezdoslavova 771
20.	Hulla *Štefan*	960 01 Zvolen, Mojzesova 29
21.	Jankovič *Bohumil*	974 00 Banská Bystrica, Magurská47
22.	Juríček *Alfréd*	963 01 Krupina, I. Krasku 55
23.	Juríček *Alfréd*	963 01 Krupina, I. Krasku 55
24.	Katreniak *Ján*, Ing., CSc.	960 01 Zvolen, Študentská 24
25.	Kuník *Pavol*	960 01 Zvolen, G. Svobodu 1998/64
26.	Macko *Albert*, Ing.	963 01 Krupina, Pod Hlinou 432
27.	Mitter *Peter*, Ing.	963 01 Krupina, Kalinčiakova 51
28.	Mokoš *Jaroslav*	962 63 Pliešovce, Obr. mieru 704/4
29.	~~Petrík *Matej*, Doc. Ing., CSc.~~	960 01 Zvolen, Zlatý Potok 2381
30.	Pakši *Miroslav*, Ing.	963 01 Krupina, Slnečná 23
31.	Settey *Jozef*, Ing.	960 01 Zvolen, Ferenčíkova 2481
32.	Šalko *Ján*	960 01 Zvolen, Fullova 13

33.	Vištiak *Pavol*	963 01 Krupina, F. Krála
34.	Weissenpacher *Milan*, Ing.	963 01 Krupina, Nová 226/42
35.	Zelienka *Pavol*	963 01 Krupina, Majerský rad 46
36.	Fabian *Štefan*	963 01 Krupina, Vajsov 413/5
37.	Rosevák *Vladimír*	963 01 Krupina, Šoltésovej 66/3
38.	Fabian *Jaroslav*	963 01 Krupina, Jesenského 140
39.	Filip *Jozef*	963 01 Krupina, Nová Hora 1329
40.	Mokoš *Ján*	963 01 Krupina, Majerský rad 54

FILIP J.
MOKOŠ O
MACKO M.
KUČERA V.

ZÁVER

Dokumentácia o poľovníckom združení sa pomerne ťažko tvorila, pretože odstupom času nie všetky údaje na seba viazali a ani vždy neboli zhodné. Spracovaný text a tabuľky vychádzajú z dostupných podkladov, ktoré sa zachovali u pána Samuela Hajnala, za čo mu patrí osobitná vďaka. Niektoré činnosti, postrehy z revíru čo do obsahu a odbornosti sú chudobnejšie len preto, že k tomu neboli údaje. Vždy som vychádzal len z písomných záznamov. Tabuľky, ktoré sú k dispozícii, by sa dali aj inou formou skomentovať, ale som toho názoru, aby si aj čitateľ urobil svoj vlastný názor, resp. bol účastníkom poľovníckej činnosti nášho združenia. Napriek uvedenej skutočnosti ide o materiál, ktorý dáva základný prehľad o revíri, štruktúre zveri a aktivitách členskej základne. Niektorým sa možno bude zdať, že druhá časť brožúry je rozvláčna. Avšak pripomínam, že je v nej kus našej spoločnej minulosti.

Zastávam názor, že v zhromažďovaní poznatkov o našej záujmovej činnosti treba pokračovať a venovať jej patričnú pozornosť. Písomná časť sa môže stať v budúcnosti dôležitým podkladom na porovnávanie a hodnotenie našich poľovníckych úspechov, nazeranie na našu poľovnícku kultúrnu úroveň, tvorbu a ochranu životného prostredia. Preto nabádam funkcionársky aktív, aby aj v ďalších rokoch svoje informácie o hospodárení v našom revíri predkladal pred členskú základňu písomne, s obsahom odborným, výstižným a za všetky úseky, lebo len v tom prípade majú význam pre súčasnosť a budúcnosť. Dnes síce tieto údaje od

nás už nik nevyžaduje, ale budúce generácie nás budú podľa nich hodnotiť a s odstupom času odborníkovi veľa povedia. Len kronikárom môže ľudstvo ďakovať za to, že dnes aspoň niečo vieme o dávnej minulosti a niektorých činnostiach.

Dostávame do rúk čiastočne ucelený podklad užšej špecifikovanej problematiky za určitý časový horizont a miestnu oblasť. Som rád, že ma výbor poveril zostaviť túto brožúru a že v rámci dnešných finančných možností ju aj vydal. Verím, že prispeje k hlbšiemu poznaniu nášho chotára a oceneniu prác doterajšej poľovníckej spoločnosti. Uvedomujem si aj to, že obsah nepodchytil všetko to, čo sme za sledované obdobie dosiahli.

Súčasne ďakujem za podporu pri tvorbe publikácie ktorú poskytli:
S. Hajnal, J. Ďurica (*1939) a Ing. M. Pakši.

POĽOVNÍCKE PRÍBEHY ČLENOV PZ KUKUČKA

Príbehy členov PZ Kukučka z nášho revíru sú prevzaté z poľovníckej beletrie, časopisov, ako i z osobných záznamov zostavovateľa. Kvôli priestorovej úspornosti niektoré príbehy sú krátené.

Najsilnejšia jelenia trofej v Honte

Juraj Frčka je členom PZ Kukučka v Krupine už osemnásť rokov a za ten čas ulovil diviaky i srnce, ale nie hocijaké. No máloktorému poľovníkovi sa podarí za celý život uloviť čo len jedného medailového jeleňa a jemu do r. 1988 prišli do rany až tri strieborné.

V r. 1990 dostal znovu povolenie na odstrel jeleňa IV. vekovej triedy, lebo bolo treba plniť zmluvné úlohy a postarať sa o nejaké "groše" do pokladnice združenia. Funkcionári PZ dobre vedeli, že na Ďurka sa môžu spoľahnúť. Zahraniční hostia vtedy akosi neprejavovali záujem. A načo by dávali povolenku takému poľovníkovi, ktorému sa ťaží chodiť do revíru? Občas sa stalo, že niektorý člen do určeného termínu neulovil

nič a situáciu musel potom zachraňovať niekto iný.

V októbri už vrcholila jelenia ruja. Ďurko Frčka s priateľom poľovníkom Jankom Ďuricom ml. sa v jedno sobotné ráno na svitaní vybrali do revíru v lokalite Starý háj, vedeli, že sa v nej zdržiava mohutný jeleň. Auto odstavili na Habankách, a potom pokračovali pešo lesom asi dva kilometre. Pomaly sa pohybovali chodníčkami, ale so zverou sa nestretli a nepočuli ani hlas rujného jeleňa. Okolo ôsmej sa vrátili k odstavenému autu a že idú domov.

Asi po kilometri jazdy odrazu cez cestu štyridsať metrov pred nimi prechádzal dlhým krokom jeleň. Na pohľad nič zvláštneho, no keď zdvihol hlavu, obaja už zhíkli od údivu: mohutné, hrubé a široko rozvetvené parožie a na krku hustá hriva. Jeleň si auto ani nevšímal, prešiel cez cestu a ďalej kráčal úbočím do jarku.

Janko Ďurica, ktorý sedel za volantom, spomalil, potom zastavil a vraví: "Ďurko, rýchlo vystúp a ak budeš môcť, ulov ho! Isto je to ten starigáň, za ktorým sme sa vybrali. My sme ho hľadali v lese, a on sa promenáduje po ceste..."

Ďurko vystúpil, jeleň medzitým zišiel do jarku, a potom zastal v hustej jelšine. Poľovník sa prikrčil a poza stromy, s puškou v ruke opatrne vykročil za ním. Ďurkovi sa podarilo priblížiť k jeleňovi asi na sedemdesiat metrov. Zastal za stromom a pohľadom sa kochal na nádhernom paroží. Usúdil, že je to starší šestnástorák, vhodný na odstrel. Kríž puškohľadu na kozlici ZH 7x57 zastal na jeleňovom silnom krku za hlavou. Zaznel výstrel a jeleň sa popri jelšiach zošuchol na zem. Už sa ani nepohol.

Keď kamarát počul výstrel, rýchle sa náhlil k strelcovi, zablahoželal mu a odovzdal zálomok. Úlovku spoločne podali posledný hryz, a potom si zblízka prezreli parožie. Hneď im bolo jasné, že to bude viac ako strieborná medaila, ale netušili, že dosiahne až také vysoké bodové ohodnotenie. Na chovateľskej prehliadke vo Zvolene v r. 1991 a na výstave v Nitre v r. 1995 ho ocenili 226,90 b. CIC. Počtom bodov sa dostal na čelo ôsmich jeleních paroží, ktoré sa v Honte ulovili za posledných dvadsať rokov. V tabuľke najsilnejších slovenských trofejí za roky 1990 - 1995 je na jedenástom mieste. Vek jeleňa odhadla komisia na 13 rokov.

Horúce chvíle

"Písal sa rok 1980 a práve svitlo pekné augustové ráno. Slniečko vystrkovalo svoje lúče spoza mrakov a veštilo, že deň bude teplý. Nadišiel čas poľovníckych veselíc". Začal jednu z poľovníckych spomienok Ján Ďurica, riaditeľ Mestských lesov v Krupine. Naši chlapci dostali za úlohu niečo uloviť, aby na zábave nechýbal poľovnícky guláš, o ktorý je vždy veľký záujem.

Za obcou Babiná bol veľký lán kukurice, do ktorej sa často chodili hostiť diviaky. Janko Beňo, Janko Ondruš a Janko Petro, trojica poľovníkov vytrvalcov, vedeli, kde diviaky čakať. Veď po nociach počuli ich pľaskot priam z vlastnej postele. Rozhodli sa, že na diviaky počkajú na doline za dedinou. Trojica zaujala miesta za kríkmi a čakala. Vôkol panovalo ticho, iba plavý drozd prezrádzal, že sa v kukurici niečo deje. Ale potom z ničoho nič nastal veľký rachot a na dolinu vyrazili diviaky. Prvá bola diviačica s niekoľkými mladými. Samozrejme, nechali ich v pokoji prejsť do húštin na Plesá. Vedeli však, že nejaké diviačie jedince ešte ostali v kukurici. Po chvíli z nej vybehol statný diviak a rútil sa rovno na Janka Petru. Dlho neváhal a vystrelil. Diviak padol, ale po niekoľkých sekundách len zakrútil chvostom a skočil späť do kukurice.

Lán kukurice bol veľký, poľovníkov málo, preto mi to ako poľovnému hospodárovi prišli oznámiť. Vzal som teda môjho jagdteriéra Alana, nasadli sme do auta a hybáj ku kukurici. Tam sme sa dohodli, čo kto má robiť a kde zaujať miesto. Psíka som nasadil na farbu a už po chvíli zaznel jeho hlas, ktorý znamenal, že diviak je tam. Vošiel som teda do kukurice za ním. Porast bol hustý a vysoký, takže sa mi v ňom ťažko kráčalo. Blížilo sa k poludniu a bolo čoraz horúcejšie. Pravda, cúvnuť som už nemohol, naopak, len pridať do kroku a diviaka zbaviť trápenia. Šiel som ďalej za Alanovým hlasom. Už som bol blízko diviaka, pevne zvierajúc guľovnicu v rukách. Začul som náramný lomoz a hneď aj uvidel čriedu diviakov, ktorá v poraste trávila denný odpočinok, ako prudko vyrazila. Bolo jasné, že dohľadávaný diviak nemôže byť medzi nimi. Ale kde ho hľadať na takej obrovskej ploche. Prišla nám posila: Paľko Aľakša i so psíkom Brokom. Do lánu sme potom vypustili obidvoch psíkov. Keď sme počuli ich

brechot, Janko a ja sme im šli na pomoc. Diviak však stále postupoval pred nami, no ako sme zistili z bolestného zakňučania, stihol dať Brokovi i príučku. Brok vybehol z kukurice, v ktorej ostal Alan sám.

Bol som už poriadne unavený, preto som si musel aspoň chvíľku oddýchnuť. Vykročil som po brázde, v ktorej bola kukurica menšia a redšia a vtedy už dobehol ku mne Alan. Tak isto toho mal dosť, nuž som ho pohladkal a povzbudil, aby mi ešte chvíľu pomohol. Psík akoby ožil, skočil dopredu a onedlho začal znovu hlásiť. Urobil som niekoľko krokov a začul som dychčanie. A potom som ho uvidel. Diviak sedel na zadku a sledoval psíka, ktorý naňho dorážal. Priložil som guľovnicu k lícu, ale nemohol som vystreliť ihneď, lebo okolo diviaka sa neustále motal Alan. Vyčkával som. Naraz som zaregistroval rachot, ako keď padá strecha. Nebola to nijaká strecha: diviak skočil rovno na mňa. V zlomku sekundy som pušku obrátil proti čiernej opache. Ale už sa nedalo vystreliť. Iba vtedy som zistil, čo dokáže naoko nemotorné zviera, ktoré je v skutočnosti veľmi obratné a rýchle. Pri náraze na mňa mi vyrazil z rúk pušku a pritom ma zadnou časťou zvalil na zem. Iba vďaka vernému psíkovi, ktorý do diviaka stále dorážal, sa mi nič nestalo, lebo diviak sa obrátil k nemu a potom ušiel. Bolo mi jasné, že diviak je len ľahko poranený a čoskoro sa z toho, ako sa hovorí, vylíže.

Deň poľovníckej zábavy sa blížil a nám sa predsa len podaril úlovok, takže všetko bolo v poriadku. No na tie horúce chvíle v kukurici nikdy nezabudnem.

Príhoda krátená

Príbehy prevzaté: POĽOVNÍCKE PRÍBEHY Z HONTU Pavel K E Ľ H A, Vydavateľstvo: PaRPRESS s.r.o. Rok 1996

Trápenie začiatočníka

Väčšina poľovníkov PZ Kukučka býva v meste, preto ich tí bližšie k revíru nazývajú sviatočníci. Chodia totiž do revíru väčšinou iba cez víkend, preto najväčšie bremeno povinností leží na pleciach miestnych poľovníkov, tvoriacich druhú skupinu. Tretiu vytvárajú začiatočníci, mladí poľovníci, celkom osobitne sledovaní staršími členmi združenia. No práve tí tretí vyvíjajú najbohatšiu činnosť, chodia na postriežky, opravujú alebo stavajú kŕmidlá, soľníky či posedy, prípadne iné zariadenia. Sú teda najaktívnejšími členmi, ale čuduj sa, svete, bola to chyba krásy. Mladý poľovník Štefan Knožka ulovil na Širokých lúkach počas jelenej ruje jeleňa,ktorého na okresnej chovateľskej prehliadke označili za chovného.

Strelec obdržal písomné rozhodnutie o nesprávnom odstrele deväťročného štrnásťtoráka a s ním aj zákaz lovu trofejovej zveri na obdobie troch rokov. Štefan sa písomne odvolal a v odvolávke uviedol, že jeleňa ulovil po predchádzajúcom a dôslednom pozorovaní. Skôr ako sa rozhodol vystreliť, videl jeleňa v ďalekohľade, ktorý mal na pravej strane lebky výrazne poranenie, spôsobené asi iným jeleňom v súboji a počul jeho hlasité chrčanie. Krátko po výstrele a zhasnutí jeleňa prišli k úlovku aj ďalší dvaja členovia združenia, ktorí konštatovali, že lov jeleňa bol nevyhnutný. Pri odvoze jeleňa do výkupne diviny sa Štefan prozreteľne zastavil aj u veterinára, ktorý sa rozhodol stanoviť konečnú diagnózu až pri preparácii lebky. Po preparovaní trofeje veterinár uviedol, že ulovený jeleň mal prerazené lícne kosti a nosové škrupiny.

Štefanovi nebolo umožnené osobne sa obhajovať ani uviesť svedkov. Veterinárne potvrdenie bolo označené ako neplatné a funkcionári okresnej organizácie ho odmietli vrátiť. Povesť mladého poľovníka bola naštrbená. Preto sa "chytil" tzv. práva zvyku, ktoré umožňuje nepostihovať nesprávny odstrel ak je trofej predložená na medzinárodnej poľovníckej výstave, na ktorej reprezentuje slovenské poľovníctvo. Trofej bola vystavená na medzinárodnej poľovníckej výstave v Brne,kde bola odbornou komisiou ohodnotená na 192,23 b. CIC. Komisia okrem toho konštatovala,že jeleň bol vhodný na odstrel. Toto nemohla konštatovať okresná komisia na chovateľskej prehliadke, pretože trofej ako "nesprávny odstrel" nehodnotila.

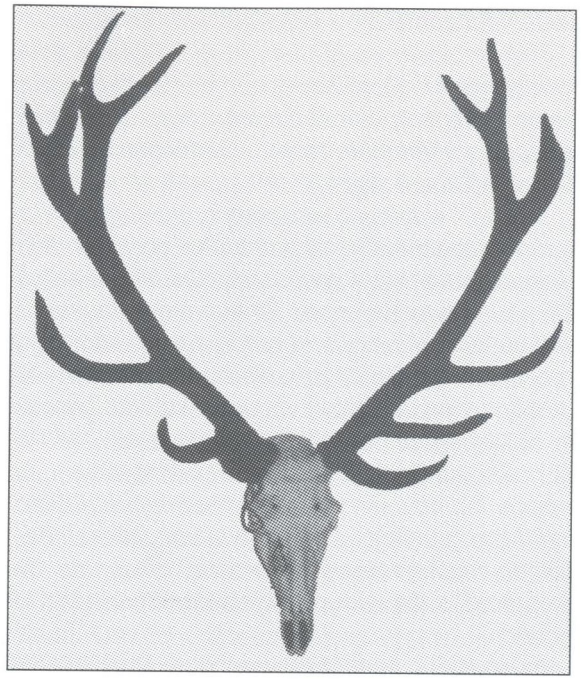

Trofej jeleňa ohodnotená na 192,23 bodov CIC. Jeleňa ulovil Štefan Knožka r. 1991

Štefanovo ďalšie odvolanie už okresná organizácia akceptovala. Najmä preto, že v tomto prípade išlo o osobný vzťah starého skúseného jágra a začínajúceho poľovníka. "Skúsený" jáger bol členom okresného výboru a primladý a prineskromný poľovník nebol utiahnutým a poslušným poľovníkom. Tí dvaja si už od začiatku "nepadli" do oka, a to bola asi tá pravá príčina loveckého priestupku poľovníka "tretej" skupiny v združení.

Milan Ď u r i c a
Prevzaté: LOVEC a príroda - Magazín 2000 Vydavateľ Milan Húževka, AMETYST Dohňany - Zbora

Medvede v krupinských lesoch

V knižke Poľovnícke príbehy z Hontu som spomenul, ako sa v lesoch na okolí Krupiny niektorí poľovníci stretli s medveďom. Ján Horniak, už ako vedúci Lesnej správy v Krupine, mal v r. 1996 poľovných hostí z Podnikového riaditeľstva ŠL v B. Bystrici. Ubytovali sa v poľovníckej chate Rázdel.

Bolo novembrové ráno, slnečné, ale dosť chladné počasie. Len čo sa začalo brieždiť, Janko odšikoval hostí na posedy. Čakali na veľkú alebo diviačiu zver. Ing. Žilka bol na posede pod Žibritovom a Janko Horniak neďaleko neho pod veľkým orechom na zemi. Okolité polia boli ešte nezorané a strnisko po ozimnej pšenice sa zelenalo vyklíčeným zrnom a buriny. Na malom kopčeku vyvlera teplá voda, stekajúca do malého potôčku. A práve tam sa rada bahní diviačia a jelenia zver.

Mohlo byť asi šesť hodín, keď obaja poľovníci v náprotivnom ovocnom sade, neďaleko obce Žibritov, uvideli veľkú medvedicu. Okolo nej pobehovali šantiace mláďatá. S veľkým záujmom si ich obzerali ďalekohľadmi, až kým neodišli do hustého lesného porastu.

Aj ich pozorovanie potvrdilo, že v krupinských lesoch sa medvede už zrejme natrvalo udomácnili.

Prevzaté: SPOD SITNA Pavel K E Ľ H A, Vydavateľstvo: PaRPRESS s.r.o. Rok 1998

Srnec z Rovne

Bolo sparné augustové popoludnie. Včely z blízkej medonosnej ihličnatej pastvy veštili dážď. Schyľovalo sa k búrke. Na okolitých poliach na Holom Vrchu roľníci urýchlene dokončovali posledné žatevné práce. Neďaleko domu Janka Legionára voňala pokosená mládza, ktorú podľa zvyklostí mal skladať do petrencov. Napriek tomu dal prednosť posliedke, pretože mal povolenie na lov srnca.

Skoro odpoludnia vošiel do riedkeho ihličnatého lesa na takmer zabudnutú cestu na Rovni. Prikazuje si, že musí byť trpezlivý. Darí sa mu. Slnko je ešte dosť vysoko nad Sitnom a vietor ani lístkom nepohne. Zo stromov ešte sem-tam padajú kvapky dažďa. Zo všetkých strán sa

ozýva spev vtákov. Kráča potichu, každý krok si vopred premyslí. Ďalekohľadom stále sleduje okolie. Vyplatilo sa to. Spomedzi hrubých vysokých, rovných smrekov a jedlí, za košatou lieskou, tak na deväťdesiat krokov od neho sa popásal srnec. Je presne taký, ako ho opisujú poľovnícke šlabikáre - biely nos, široký a krátky krk, previsnuté brucho, mierne vyšší kohútik, hlava nízko nad zemou. Bude už starší. Ako to, že neodbehol? A čo trofej? Na prvý pohľad je zrejmé, že to bude asi medaila. Ale čo tá pravá strana? Je zaujímavo poškodená alebo deformovaná? No dlhšie už nemôže uvažovať. Sú to len sekundy. Úspech často závisí od toho, či bol využitý vhodný okamih.

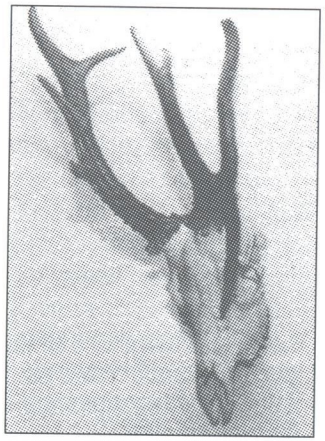

*Trofej srnca z Rovne. Úspešný lovec Ján Ďurica (*1925).*

Rozhodol sa. Zatajil dych, zalícil, ešte raz sa nadýchol ... Horou zadunel výstrel. Srnec sa prudko vymrštil, odskočil a najkratšou cestou zmizol vo vysokom lese. Poľovník chvíľu načúval. Len čo doznela ozvena výstrelu v štyroch chotároch, pomaly a rozvážne označil miesto výstrelu. Uvažoval čo urobil dobre a čo zle. Po chvíli sa pobral k nástrelu. Niet náznaku, že by srnec farbil. Prvé sľúbené pocity sa začínajú rozplývať. Nevzdáva sa však, vytrvalo sleduje smer, ktorým srnec odskočil. Po niekoľkých metroch sa predsa len objavila farba. Asi po osemdesiatich krokoch vidí v prehĺbenej jame - bývalom vojenskom zákope zhasnutú korisť. Pohľadom na lopatku zisťuje, že zásah bol správny. Strelec, nadšený svojím úspechom, si sňal pomaly z hlavy klobúk a zasunul zaň zálomok. Sadol si na vyvýšené miesto v blízkosti srnca a s dojatím prežíval chvíľu svojho trofejového úlovku. Parožie? Pre poľovníka pozoruhodná trofej. Možná aj životná.Nepravidelný osmorák pomerne s vysokým parožím, vhodnou šírkou, no so slabším perlovaním. Pravý kmeň výrazne nad pučnicou deformovaný, čím vzniklo slabo členité kríkovité parožie. Dôsledkom bolo asi poranenie po vytvorení rastového vrcholu na začiatku vývoja nových kmienkov. To malo

za následok vývin súbežnej výsady s vetvou tesne pri oku.
Bol to pekný poľovnícky zážitok. Trofej medailová. Tak, ako sa obyčajne po daždi vyčasí, tak aj vo vedomí strelca zostala na to augustové popoludnie hlboká poľovnícka spomienka.

Milan Ďurica

Poľovníčka z Krupiny

"Prosím vás, len o mne nič nepíšte. A... aj tak vám nepoviem ani slovo!" rezolútne vyhlásila Helena Brhlíková, keď sme sa vo februári 1998 stretli v kancelárii Okresnej organizácie SPZ v Krupina. Súhlasil som. Na to sa ozvala pracovníčka okresnej organizácie Jozefína Nemčeková: "Keď už nechcete nič povedať pánovi Keľhovi, tak aspoň mne porozprávajte, ako ste sa stali poľovníčkou. Ja teraz chodím na prednášky pre adeptov poľovníctva a rada by som sa poučila, ako ste vy začínali."

Úspešná poľovníčka H. Brhlíková pri ulovenom diviakovi r. 1980. Foto prevzaté z beletrie: Spod z Sitna, P. Keľha str. 97

V r. 1975 boli vo Zvolene skúšky z poľovníctva. Po teoretickej príprave nasledovala streľba na asfaltové holuby na strelnici na Sliači.
Po prvý raz v živote som držala v rukách brokovnicu s ostrými nábojmi. Prvý výstrel bol skúšobný, nehodnotil sa. Ako jediná žena medzi kandidátmi som šestnástku ľahučko udržala v rukách. Keď vyletel holub, priložila som pušku k líc

cu a vystrelila. Nepoškodený holub letel ďalej. Trhlo mnou, brokovnica mi vyletela z rúk a spadla na zem. Len som tak horela od hanby, div som sa nerozplakala. Našli sa aj kolegovia, ktorí si neodpustili poznámky, že žene treba do rúk varešku, a nie pušku. Pamätám sa, že vedľa mňa stál skúšobný komisár pán Rezník. Zodvihol pušku a galantne mi ju podal so slovami: "Len buďte pokojná a nedajte sa znervózňovať!" Ochotne ma poučil, ako mám pušku držať a ako mieriť. Keď vyleteli ďalšie holuby a po výstreloch rozbité kúsky z nich padali na zem, s radosťou ma povzbudzovali: " Výborne, výborne, len tak ďalej!" Keď z desiatich holubov odleteli celé len dva, všetci naokolo ostali ohúrení. Krútili hlavami, nechceli veriť vlastným očiam, ako to tej ženskej ide! Bola som druhá najlepšia strelkyňa spomedzi dvadsiatich štyroch adeptov.
V novembri r. 1980 bola spoločná poľovačka na diviaky v časti revíru Odrobinovo pole. Z večera na ráno napadol jemný poprašok snehu. Určili ma na stanovište vedľa staršieho lesníka a skúseného poľovníka Ladislava Drapku. Honci boli ešte ďaleko, keď v hustej dubine predo mnou sa ozval šuchot a praskot suchého haluzia.
Ku mne doľahol aj brechot psov. Keďže sa zvuky približovali, vyliezla som na neďaleký peň a s puškou pri líci čakala, čo sa objaví. Odrazu z hustého porastu vyšiel do riedkej hory statný diviak a zastal asi pätnásť metrov odo mňa rovno "na štich". Vedela som, že diviak nemá ostrý zrak, skôr reaguje na pach a pohyb, preto som stála ako socha a mierila mu na hlavu. Neúfala som sa trafiť ho priamo na čelo, aj nervozita robila svoje. Preto som čakala, kým sa obráti bokom. Keď sa obrátil, padol výstrel a diviak ostal na mieste.V okamihu pribehol k nemu psík a začal ho trhať za nohu, diviak sa pohol a začal sekať zubami. Bála som sa priblížiť, radšej som po radu utekala za Drapkom.Vysvitlo, že diviak sa už nemohol hýbať,ale ešte nezhasol.Rana za ucho bola pre neho vyslobodením

Raz som dostala povolenie na odstrel jeleňa. Ruja bola na vrchole. Šla som na postriežku so synovcom Jankom Gondom, ktorý na volskom rohu vedel dobre vábiť. Jedného jeleňa privábil do našej blízkosti a vtedy mi pošepkal: " Staň si za strom a priprav sa na streľbu!" Jeleň prišiel veľmi blízko, lenže som sa neodvážila vystreliť, lebo som si myslela, že je chovný. To isté sa odohralo pri ďalších dvoch, hoci syno-

vec tvrdil, že sú výradové. Nakoniec stratil trpezlivosť: "Do čerta aj s takou poľovačkou! Tak ja ti jelene dotiahnem takmer pred hlaveň pušky, a ty nestrieľaš!. Ideme domov!"
Príhoda krátená

Prevzaté: SPOD SITNA Pavel K E Ľ H A, Vydavateľstvo: PaRPRESS s.r.o. Rok 1998

Moje príbehy so stretnutia s medveďmi

Začiatkom októbra (1998) popoludní pri miernej oblačnosti a teplom a suchom počasí sme sa traja poľovníci - Cyril, Pavol a ja, vybrali na postriežku na diviaky. Naším cieľom bol Holý vrch na úpätí Štiavnických vrchov. Neďaleko Žabej studne sme zaujali miesto tak, aby sme videli diviaky, keď si to namieria k bahnisku. Ja som ostal na úzkej ceste nad Košiarikami smerom na Talvíze, ktorú z oboch strán lemuje mladý hustý lesný porast. Všetci traja sme vedeli, že sem aj keď nepravidelne, no predsa len občas chodievajú diviaky. Chvíľu sa nič nedialo, no potom sa ozval zvuk pripomínajúci zlomenie silnej haluze.
Bol som presvedčený, že na haluz stúpil neďaleko stojací priateľ. Že sa môže blížiť zver, mi nezišlo sprvu ani na um. Stále sa približujúci šuchot lístia mi však napovedal, že predsa len by to mohol byť diviak. Pripravil som si guľovnicu a s očami upretými do kružiny som čakal, kedy sa z nej vynorí. Už bolo vidno jeho obrysy, už... A už som veru zapochyboval, či sa blíži diviak, no ešte stále mi nebolo známe, čo to vlastne prichádza. Neostalo mi iné, len s guľovnicou v ruke ostať v strehu. Práve som pomaly postupoval k chodníku, kadiaľ mala prejsť zver, keď sa z porastu iba niekoľko metrov predo mnou vyrútila medvedica a za ňou dve mláďatá. Postavila sa na zadné nohy a ja som si stihol uvedomiť akurát len toľko, že je rovnako vysoká ako ja. Jediné šťastie bolo, že ma ešte nezbadala, pozerala sa pred seba smerom k lúkam. Veru, bolo mi všelijako, i keď som v tých okamihoch stál vlastne za jej chrbtom. Čo ak ma zvetrí a obráti sa? Našťastie vietor vial smerom ku mne, ostal som preto nepohnute stáť a zaujímavú trojicu som pozoroval. Len som čakal, čo bude

ďalej. Mláďatá sa neustále motali okolo medvedice, šantili... Také boli milé, také nádherné buchtičky, že na krátku chvíľu sa mi podarilo zabudnúť na nebezpečenstvo, ktoré predstavovala ich matka. Napriek tomu, aké nevšedné divadlo som mal pred sebou, predsa len som bol rád, keď sa medvedica postavila na všetky štyri a bez toho, aby sa čo len obzrela, vykročila smerom na Smrčanku. A iba potom, keď doznieval praskot konárikov, po ktorých odchádzala som si uvedomil, že naše stretnutie sa nemuselo skončiť tak nevinne. Dostal som akýsi nečakaný a nezvyklý strach a triašku, po chrbte mi začala prechádzať zimnica, i keď bola teplá jeseň.

Diviaky samozrejme neprišli, kamaráti po stretnutí príhode nechceli uveriť, ale zážitok zo stretnutia ostal na celý život. Stretnutia s medveďom, pokiaľ sa nič nestane, sú nielen zaujímavé, ale i vzrušujúce.

------- * * * ------

Prvý raz som sa stretol s medveďom pred dvoma rokmi a to tiež neďaleko od tohto miesta. Vtedy včas ráno som stál na okraji lesa. Už sa rozvidnievalo. Sprava od Žabej studne, kde mal byť brat, cez riedky porast som zbadal, že sa niečo tmavé, pomerne veľké a pre náš revír nezvyklé, pomaly po opustenej , polo zarastenej ceste ku mne približuje. Zbystril som zrak a potichu som povedal: "to tu ešte nebolo! Vidieť v našom revíri medveďa, je pre mňa česť". Ale čo ďalej? Veľká šelma, ktorú som v našom revíri videl pravdepodobne ako prvý poľovník, sa nečakane približovala. Vzdialenosť sa skracovala. Nakoniec som nabral odvahy, vyšiel som na kraj paseky a zastal som si proti nemu. Medveď zbystril pozornosť. Rozvážne a isto ostal stáť. Po chvíli zamrmlal a otočil sa do hory. Obišiel ma asi na tridsať krokov a pokračoval smerom, ktorý mal pôvodne vytýčený. Viditeľne ho nič nevzrušilo.

Stretnutie v mojom rodnom kraji s medveďom považujem za jedinečné a pekný neopakovateľný zážitok, ktorý mi ostal dlhodobo v mojej pamäti.
Prevzaté: PaR č. 8/2000
Jozef Ď u r i c a (*1939), Krupina

Jeden z príbehov poľovného hospodára

"V revíri sa objavili pytliaci. Po sebe vôbec nezahladzovali stopy. Šlapaje stále z tej istej obuvi, tie isté psy alebo zostatky po ulovenej zveri voľne pohodené. Ich správanie bolo priam provokačné. Mal som dojem, že sa nám vysmievajú". Rozpráva mi náš poľovný hospodár Ján Ďurica. Pokračuje: "V revíri sa pohybovali ako miestni znalci a pravidelne. Dokonca boli tak odvážni a drzí, že po ulovení zveri kožu zo zveri nám priniesli pred poľovnícku chatu, alebo hoci kde pri ceste ju provokačne vyvesili a vývrhy vôbec neskryli. To ma viedlo sústrediť sa na ľudí, ktorí nepoznali čas hájenia a slušnosť voči našej spoločnosti. Lovili cez deň, ale aj v noci, podľa ich potreby pytliačili, pretože boli dobre vybavení svetelnými zdrojmi a mali do revíru vhodných psov.

Začal som organizovať ochranné služby v revíri. Snaha bola dlho bezvýsledná. Jedenkrát na jeseň na súmraku sa mi podarilo s Ondrejom Škriniarom stretnúť jedným z nich na Novej Hore,a to s Paľom Ď. z Horných kopaníc. Išiel od Habankou na motocykli, mal oblečený dlhý kabát a pod ním bolo jednoznačne vidieť, že má dlhú zbraň. Na to som motorku skrížil cez cestu, ale on nás obehol a pretože mal výkonnejšiu motorku, nás nechal a u známeho na Novej Hore zišiel do dvora, kde zhasli svetlá a pritom nás sledovali. Triederom som ich aj ja sledoval. Čiže sme sa sledovali navzájom. Vzhľadom na to, že sme neodchádzali, "odvážny pytliak" sadol na motorku a pustil sa do Malej doliny a tak na hlavnú cestu smerom na Babinú. Pokúsili sme sa ho aj prenasledovať, lebo sme vedeli o koho ide. Bol rýchlejší, lebo bol sám a my dvaja. Nakoniec sme ho na Hostinci dobehli, vošiel do maštale, kde pracoval jeho spolupytliak Paľo L. Tam sme ostali bezradní, pretože sme nevedeli privolať posilu, a ich sebavedomé správanie nám nedovolilo vstúpiť do objektu, kde sa schovávali, a tak naša akcia skrachovala.

Tento náš nelegálny lovec Paľo Ď. robil u lesov v manipulačnej čate pri odvoze dreva. V tom období sa ešte robilo aj v sobotu. Člen združenia Jozef Ď. - Bodka išiel cez revír a na Hrnčiarke v snehu zistil, že zo Záhorskej prešiel diviak, ktorý farbil. To bolo v nedeľu a diviak prešiel deň predtým. Z toho som usúdil, že je to robota Paľa Ď., ktorý v sobotu v tejto lokalite na odvoznom mieste robil. Začal som si postup overovať, a to od jeho spolupracovníka Paľa F. a to tak, že som mal otázku, či v sobotu z pracoviska odchádzal spolu s Paľom Ď. Ten mi jednoznačne odpovedal s poznámkou Paľa: "ešte ostanem uhadzovať zbytky metriny". Po tomto vyjadrení som bol už doma a na čistom. Odišiel som do revíru, urobil som obhliadku terénu a zistil som podľa stopy na vlhkom snehu, že náš pytliak od skladu odišiel z pracoviska smerom na Strmý vršok, kde ani nie po sto metroch od pracoviska mal v deravom buku v starom kabáte ukrytú zbraň. Tú z buka vybral a išiel hlbšie do revíru smerom do brezín na Strmý vršok. V Hrabovej pod jednou borovicou nakoniec strelil diviaka, ktorý na mieste zhasol a druhého postrieľal a toho vlastne odhalilo na Hrnčiarke. Z Hrabovej "úspešný pytliak" zišiel popri jarku na hlavnú cestu. Následne si doviedol dvoch mužov na pomoc. Jeden z nich bol jeho komplic Paľo L. Vyvrhnutého diviaka z Hrabovej niesli popod horu, popri jarku, pri Babinskej stanici prešli popod most cesty a trate a popri Krupinici s ním zišli popod trať až na Hostinec.

Na základe uvedenej skutočnosti prípad som išiel ohlásiť policajtom do Krupiny. Tu sa prípadu odmietli ujať a poslali ma do Pliešoviec, pretože to nie je v Krupinskom katastri. Čas ubiehal, deň sa skracoval a kilometre pribúdali a výsledok strácal efekt. V Pliešovciach náčelník bezpečnosti, ktorý ma mimochodom poznal, sa prípad na základe mojej informácie ujal riešiť. Náčelník na seba nahodil dohodu, sadli sme na terénny voz a vyrazili za podozrivými pytliakmi. Pri stretnutí dvaja oslovení boli v ich vlastných domoch vyzvaní, aby si obliekli ten oblek a obuli to čo mali na sebe deň predtým a išli na bezpečnosť. Na bezpečnosti sa sa zistilo, že odtlačky ich obuvi sa zhodovali s zanechanými odlačkami obuvi v teréne. Napriek tomu pri vyšetrovaní dlho svoje pytliactvo popierali ba mali výhrady, že prečo ich sem zobrali a prečo robia na nich nátlak a krik. Na to ich náčelník po jednom odviedol do vedľajšej miestnosti a asi po pätnástich minútach sa vrátili s tým, že Paľo Ď. sa k činu pytliačenia priznal. Následne na Hostinci u Paľa L. sme našli už upečené rebrá z diviaka a časť diviny na Kopaniciach u Paľa Ď. v mliečnej kandli, ktorá bola pri dome spustená na reťazi v studni a divina bola vraj pripravená na predaj.

Dlho na to náš revír nemal pytliakov. Zver nebola vyrušovaná a tak ostalo na čas ticho - bez rán z pytliackych zbraní.

Zapísal: M. Ďurica

Mikulášska hosťovská poľovačka

Predseda poľovníckeho združenia Kukučka Ing. Miroslav Pakši v rámci uvítania hosťovskej poľovačky okrem iného uviedol: "Náš lesný revír sa nachádza na úpätí štiavnických vrchov - chránenej krajinnej oblasti a na začiatku krupinskej vrchoviny, pripravovanej chránenej oblasti - Krupinská planina. Nachádzame sa v lokalite Suchý potok. Tieto miesta sú zaujímavé nielen z poľovníckeho hľadiska, ale aj meteorologického, pretože tu sa lámu poveternostné brázdy". Poľovný hospodár Ján Ďurica pokračoval: "poľuje sa na diviačiu zver a škodlivú, pritom sa neloví prasnica a starší kanec a žiadam strelcov, aby počas pohonu neopúšťali svoje stanovištia.". Zástupca polície námatkovo skontroloval evidenciu zbraní a upozornil na bezpečnosť, zaobchádzanie a úschovu.

Prvý pohon sa uskutočnil v Záhorskej. V rozsiahlom dubovom lese, hojnom na žaluď, zo silným podrastom a veľmi vhodnou lokalitou pre diviačiu zver. Les bol z polovice obstopovaný. Organizátori sa viac neunúvali, pretože si boli istí, že zver v pohone bude ako vždy. Ani sa nemýlili. Lenže pri zavádzaní strelcov diviačia zver v dvoch skupinkách unikla. Niektorí to zdôvodňovali ich bežným pohybom, druhí hlučnosťou strelcov počas zaujímania stanovíšť.

Pred druhým pohonom, ktorý sa vlastne nemal ani konať, na výrade ležala len líška. Na chate bol podávaný teplý čaj s rumom. Nálada bola dobrá. Našli sa i takí jednotlivci - poznáme ich, ktorí chodili hore dolu a organizáciu pohonu a rozmiestenie strelcov ohovárali len preto, aby boli nápadnejší. Lúče slnka sa odrážali od prvého čerstvo napadaného sypkého snehu. Ešte ráno padajúce vločky snehu mierne zahaľovali dolinu do bieleho ticha. Bola mierna zima a bezvetrie. Psy už boli čiastočne kľudné. Poľovný hospodár dal pokyn, aby sa druhé kolo pohonu uskutočnilo v Chorvátom vrchu. Miestni poľovníci, ktorí zavádzali

strelcov na stanovištia sa tak, ako aj dopoludnia, rozdelili. Jedna skupina strelcov, ktorú viedol bývalý hospodár Ján, zaujímala miesta od Rampy popri Farkašky po Hornú báničku, druhá od Priehona až za studničku pod Ľauchňou a viedol ju Jozef a tretiu viedol Cyril od chaty nie cez Dolinu ako bolo zvykom, ale hrebeňom lesa cez Beňove včely. Cyril bol od prítomných nápadný tým, že bol oblečený v modrom. Pre urýchlenie začatia druhého kola sa použili pre účastníkov dopravné prostriedky.

Nad studničkou Pri jaseni v Doline som dostal miesto. Cyril, ktorý strelcov zavádzal, mi zablahoželal "lovu zdar", sňal som z hlavy kožušinovú čiapku z tchora a poďakoval sa. Na stanovište v riedkom peknom bukovo-dubovom lese sa opieralo kostrbaté zimné slniečko. Vietor, ktorý od rána jemne lízal poľovníkom uši a nosy, sa uložil do svojej tajomnej skrýše kdesi vysoko v horách. V okolí vládlo ticho. Čas ubiehal. Pri obhliadke stanovišťa bolo vidieť, že v noci pod stromami na ich plodoch sa popásla diviačia zver. Usúdiť sa dalo, že sa zver vrátila späť do porastu, ktorý začali honci od Ľauchni hnať. Hlas psov sa v pohone začal ozývať. Bol stále výraznejší a hlasitejší. Pohyb honcov na protiľahlom svahu bolo vidieť, pretože husté zmiešané porasty sú v tomto období odlistené a sú tiež prerušované pásmami holorubov. Pokrik honcov avizoval prítomnosť diviakov. Začali padať prvé výstrely. Kopovy prenasledovali diviaky, honci zaostali vzadu. Situácia pre strelcov na hrebeni v Beňových včelách sa už stávala menej zaujímavá. Čo čert nechcel, Matej Baculík začal spolu s ďalšími honcami oznamovať, že v pohone sú zaseknuté diviaky. Honci sa vrátili a nie v širokom páse mladého porastu začali robiť inventúru. Pokrikovali "sú tu diviaky, dajte pozor". V pohone sa ozval hlas " diviak, smeruje do Doliny". Zbystril som pozornosť. Na lúku smerom na Jozefa Filipa vyrazil v plnej kráse diviak. Neprekvapilo ma to. Diviak však smer v strede lúky zmenil, a to po stope, ktorú v noci zanechali, keď sa vracali z paše. Išiel ako guľa. Mal neuveriteľné dlhé skoky. Koryto potoka v pohode skokom zvládol. V tej rýchlosti, v prípade byť na lúke, sa šanca pre sviatočného strelca znižuje. Beh do svahu spomalil. Vtedy v neuveriteľnej pohode som ho už mal bez optiky na muške. Predsa to musí byť presná rana! V ďalšom prieseku stromov som zamieril po druhýkrát. Winchester 308 zarachotil. Úlovok sa dolu

svahom niekoľkoráz skotúľal a veľmi rýchlo zhasol. Sused priebeh sledoval. Následne mi prišiel zablahoželať, odovzdať zálomok a ulovenej zveri posledný hryz.

Na opačnej strane padali výstrely. Niektorí ich napočítali štrnásť. Úlovok po sypkom snehu dolu Dolinou k chate pomocou vhodných remencov stiahli štyria strelci.To bolo gratulácií pre sviatočného poľovníka! Strelec bol spokojný, lebo sa málo zúčastňuje spoločných poľovačiek. V uhloch výradu, ktoré vymedzoval ihličnatý obdĺžnik, horeli malé vatry. Napriek veľkej streľbe ležal len jeden diviak, jedna líška a jelenica, u ktorej išlo o sanitárny odstrel. Na otázku, kto strieľal, sa nik nepriznával. Pripomínalo to príslovie " ja nič, ja muzikant". Pri vývrhu diviaka, ktorý robil brat Jozef, asi dvoj - trojročnej diviačice, ktorá ešte nemala potomstvo, bola nápadná skutočnosť, že pečienka bola silne nasatá krvou, a to vraj len preto, lebo nemala možnosť odtekať z diviny, pretože strela zver zasiahla do čela hlavy Po trojnásobnom rozrezaní pečienky silne z nej tiekla, ba až striekala krv. Následne ju brat - Jozef od krvi vyčistil v čistom snehu. Pri rozoberaní diviny len tak ledabolo spomenul, že v blízkosti silného kanca vystrelil v sebaobrane. Prítomní zbystrili pozornosť, lebo Jozef nezvykne používať poľovnícku latinu. Nakoniec vyšlo najavo, že na stanovišti sa nečakane navzájom stretli zoči voči s diviakom. Obaja boli prekvapení. Diviak - kanec sa pri spozorovaní osoby nakoniec zaprel na zadné nohy, dlhý rypák pootvoril, para dychu bola viditeľná a kly výrazne vyčnievali. Išlo o krátky moment, ale nebezpečný. Strelec nemohol zaváhať. Nakoniec padol bez mierenia výstrel. Súboj bez výzvy sa skončil. Strelca následne zalial teplý pot, aj keď pred stretnutím mu bolo chladno. Uháňajúceho kanca na dostrel videli ešte ďalší dvaja strelci.

Príbehy z revíru sa zapíjali pestrou skladbou alkoholu, ale najmä pálenkou, ktorá je pre tento kraj typická - " rožovkou". Súčasne vyšlo najavo, že dobrý strelec, inžinier, lesník, ktorý si sám vybral stanovisko - "štand" blízko chaty na prístupovej ceste známej na prechod zveri, svoje miesto predčasne opustil, čo využilo šesť diviakov,ktoré nik neohrozoval. Medzi tým sa podával guláš. Šéfkuchár nebol hrdý na svoju prácu, pretože keď si niekto požiadal o ďalšiu porciu alebo ak ju mal podať, bol ušti-

pačný a netaktný. Pritom členom nebol ani polroka. Pre pôvodný kolektív to bolo cudzie. Spoločenská nálada stúpala. Pozvaní hostia dostávali v balíčkoch divinu. Poniektorí odchádzali. Batohy, kabáty, zbrane hľadali po vešiakoch po kútoch na chate, pod prístreškami, okolitých stromoch, po autách a vlečkách. Medzi poslednými odchádzajúcimi nastalo vzrušenie. Zrazu sa zistilo, že chýba kozlica! "Kde bola, kedy si ju videl naposledy?", počuť bolo najčastejšie. Hosť v kolektíve mal doteraz veľmi dobrú náladu. Všetci prítomní hľadali a hľadali, a predsa nenašli. Nastal koniec pohody. Hosťa domáci presviedčali, že zbraň niekto zobral omylom. To sa ešte na okolí nestalo! Veď to by bola blamáž, ostuda pre združenie! Po poľovačke uplynul jeden deň, druhý, tretí, flinta nikde. Nervozita rástla. Telefóny naplno vyzváňali. Vzájomná informovanosť naberala obrátky. Na štvrtý deň vo večerných hodinách sa po zazvonení v bytovke zrazu zbraň objavila u jedného člena opretá o dvere v chodbe. Konečne! Ale čo som komu urobil, že sa práve našla u mňa? poznamenal keď sa vrátil do bytu. V krátkej chvíli to vedela celá členská základňa združenia. Nastala akási pohoda. S odstupom času na to kolovala informácia, že účastník poľovačky až vtedy zistil, že nejde o jeho guľobrokovnicu, ktorá štyri dni v byte opretá stála v kúte za skriňou, až keď ju začal čistiť.Následne svoju zbraň našiel v kufri svojho auta, ktoré stálo na ulici. Matka múdrosti nám radí: "Opatrnosti nie je nikdy dosť". Pre tých, čo so zbraňou narábajú, to platí dvojnásobne.
Bratislava 26.12. 1998

Milan Ďurica

VZÁCNE ŠELMY V REVÍRI PZ KUKUČKA

Rys ostrovid

S prvým rysom v PZ Kukučka sa stretol pri individuálnej pochôdzke v revíri vo februári 1976 na Odrobinovom poli na ceste nad Stanom Jozef Ďurica (*1939). V ten istý rok na spoločnej poľovačke pri Skale Pavol Alakša strelil prvého rysa. Nasledujúci rok vo Vajsove pri individuálnej postriežke druhého rysa strelil Ján Šálko a v r. 1986 Milan Ďurica (*1945) v Mladom háji. V minulosti sa rys v tunajšom revíri nevyskytoval. Ich počet sa v revíri stabilizoval. V revíri sa nachádzajú dva až tri jedince. Ich prítomnosť má aj negatívny dopad na srnčiu zver a mláďatá ostatnej zveri. Bolo zistených viac prípadov strhnutia srnčej rysom. Najviac to bolo okolo Skaly, Rakytky, Krížikov a najmä v Cerinách.

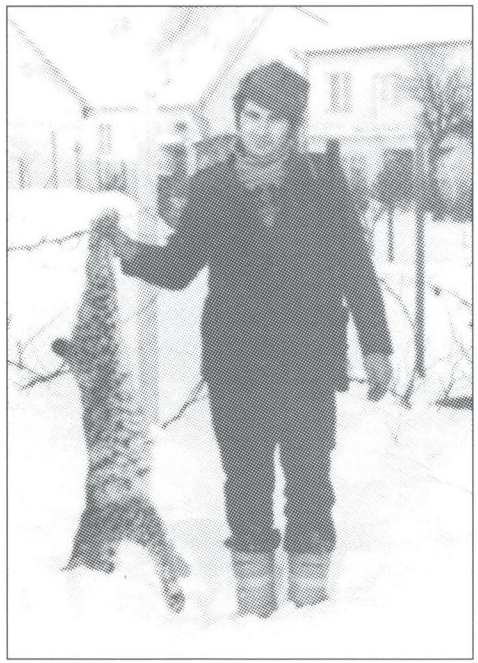

*Rys o hmotnosti 11 kg ktorého ulovil Milan Ď u r i c a (*1945) r. 1985*

Medveď hnedý

V minulosti v oblasti na úpätí východnej časti Štiavnických vrchov - chránenej krajinnej oblasti a na rozhraní severnej časti Krupinskej vrchoviny sa medvede nevyskytovali. Pohyb prvého medveďa - samotára v našom revíri bol zistený podľa stôp v r. 1985. Nasledujúce roky bolo už jeho pohyb badať častejšie a aj okolo Širokých Lúk a v lokalite Peklo. V jesennom období medvede často chodili do ovocných sadov na kopaničiarskych osadách. V júni r. 1987 Chorvátom vrchu pracovníčky lesov, ktoré tu vyžínali burinu v mladom vysadenom poraste, Anna Krnáčová si všimla, že na konci rúbaniska nad nimi pod Studničkou je medvedica aj s dvoma mláďatami a pasie sa na malinách. V jesennom období na spoločnej poľovačke v Hucovom jarku na Dolnej pažiti z porastu psy vyhnali medveďa, ktorý utekal tesne popri K. Vajdovi. V r. 1992 Stanovi Ďuricovi ml. na Odrobinovom poli v jesennom období medveď pri rodinnom dome rozbil včelnicu a z dvoch úľov vybral med. R. 1995 Stano Ďurica ml. v Spálenom boku sa stretol na veľmi krátku vzdialenosť s medveďom a dlhšiu dobu si hľadeli vzájomne do očí. V novembri r. 1996 Ján Horniak v ovocnom sade na Žibritove videl veľkú medvedicu, ktorá mala pri sebe dve mláďatá. Jozef Ďurica (*1939) júli r. 1997 na Holom Vrchu pri Žabej studni pri postriežke na srnčiu sa prvý raz stretol s medveďom a v októbri r. 1999 skoro na tom istom mieste s medvedicou aj mladými. Ing. Milan Weissenpacher v októbri r. 2000 pri chystaní dreva sa stretol v časti Smrčanka (bývalá hranica revíru) - Jabloňová s medveďou rodinou v zložení medvedica, dve medvieďatá a ročný medvedík. Medvede majú vhodné prírodné brlohy (diery v brale) okolo Skaly.
V súčasnej dobe (r. 2000) sa v PZ Kukučka pravidelne pohybuje asi šesť jedincov z toho dve medvedice s mladými. Najviac ich výskyt poznať Pod Skalou, Pod Strmým, Chorvátom vrchu a okolí Širokých lúk.

Obsah

Príhovor	3
Úvod	6
Zmluva o prenájme revíru	8
Predsedovia a poľovní hospodári PZ Kukučka	11
Prírodné podmienky revíru	12
Poľovnícka minulosť v Krupinskej oblasti	14
Poľovnícka súčasnosť	15
Štruktúra revíru	15
Klasifikácia poľovného revíru	16
Jarné kmeňové stavy a lov zveri	16
Plán chovu a lovu I. raticovej zveri na r. 1996	19
Sumárny prehľad schváleného plánu a lovu I. raticovej zveri na r. 1998 v okrese Krupina	22
Kvalitatívny vývoj trofejí v PZ Kukučka	26
Prehľad produkcie diviny v PZ Kukučka	32
Starostlivosť o zver	34
Poľovnícka kynológia	36
Poľovnícke strelectvo	37
Hospodárenie	37
Poľovnícke piesne	40
Výkaz o hospodárení a stave majetku PZ	43
Pracovná aktivita členskej základne	46
PZ Kukučka - právny subjekt	48
Orientačná mapka revíru PZ Kukučka	49
Rámcový program PZ Kukučka na roky 2001 - 2010	50
Štruktúra členskej základne a funkcionárskeho aktívu	51
Zoznam členov PZ Kukučka r. 1998	60
Záver	61
Poľovnícke príbehy členov PZ Kukučka	62
Najsilnejšia jelenia trofej v Honte	62
Horúce chvíle	64
Trápenie začiatočníka	66
Medvede v krupinských lesoch	68
Srnec z Rovne	68
Poľovníčka z Krupiny	70
Moje príbehy so stretnutiami s medveďmi	72
Jeden z príbehov poľovného hospodára	74
Mikulášska hosťovská poľovačka	76
Vzácne šelmy v revíri PZ Kukučka	80
Obsah	82